

PRZEWODNIK
programowo-dydaktyczny
nauczania religii

Klasa I szkoły podstawowej

materiały edukacyjne

do programu nr AZ-1-01/18
i podręcznika nr AZ-11-01/18-RA-1/20

„Bóg naszym Ojcem”

pod redakcją
ks. Stanisława Łabendowicza

RADOM 2020

Przewodniczący redakcji: ks. Stanisław Łabendowicz
Zespół redakcji: Katarzyna Kosmala, Lidia Murawska, Jolanta Nowak, Aneta Wrzesień

Autorzy katechez: Katarzyna Kosmala, Monika Piwowarczyk, Maria Pęczek,
s. Magdalena Reda, Anna Wolszczak, Aneta Wrzesień

Redakcja techniczna: Damian Chrzanowski, Anna Grzywacz
Skład i łamanie tekstu: Damian Chrzanowski

DECYZJA O ZATWIERDZENIU PODRĘCZNIKA DO NAUCZANIA RELIGII DLA CAŁEJ POLSKI

Przewodnik programowo-dydaktyczny do nauczania religii rzymskokatolickiej według podręcznika nr AZ-11-01/18-RA-1/20, zgodnego z programem nauczania nr AZ-1-01/18.

Przewodniczący Komisji Wychowania Katolickiego
Konferencji Episkopatu Polski
Bp Marek Mendyk

Warszawa, 6 maja 2020 r.

Recenzenci: ks. dr Krzysztof Mielnicki, ks. dr Bogusław Połec

Imprimatur: Kuria Diecezji Radomskiej w Radomiu
Bp Henryk Tomasik, Biskup Radomski
Ks. dr Jarosław Wojtkun, Cenzor
Ks. lic. mgr Marek Fituch, Wicekanclerz Kurii
L.dz. 381/20, Radom, 15 maja 2020 r.

Wydawca:

Wydawnictwo Diecezjalne i Drukarnia w Sandomierzu
27-600 Sandomierz, ul. Żeromskiego 4, tel. 15 64 99 700
e-mail: zamowienia@wds.com.pl, www.wds.pl

ISBN 978-83-8101-338-3

© Copyright by ks. Stanisław Łabendowicz, Radom 2020

Wydanie I

Informacja: Wydział Katechetyczny Kurii Diecezji Radomskiej
26-600 Radom, ul. Malczewskiego 1; tel./fax 48 340 62 38

Dystrybucja: Wydawnictwo Diecezjalne i Drukarnia w Sandomierzu
27-600 Sandomierz, ul. Portowa 14, tel. 15 649 97 40
zamowienia@wds.com.pl, www.wds.pl

Druk i oprawa: Wydawnictwo Diecezjalne i Drukarnia w Sandomierzu
27-600 Sandomierz, ul. Żeromskiego 4, tel. 15 649 97 00, fax 15 649 97 01
zamowienia@wds.com.pl, sklep24@wds.com.pl, <http://www.wds.pl>

SPIS TREŚCI

Wyjaśnienie terminów	5
Program nauczania religii	9
Plan dydaktyczny edukacji religijnej	27
Kryteria oceniania	81

WYJAŚNIENIE TERMINÓW

Drodzy Katecheci

Przekazujemy Wam *Przewodnik programowo-dydaktyczny nauczania religii* w zakresie katechezy szkolnej dla klasy pierwszej szkoły podstawowej i materiałów katechetycznych pt. *Bóg naszym Ojcem*, pod redakcją ks. Stanisława Łabendowicza. Zawiera on niezbędne pomoce katechetyczne przydatne w organizacji własnego warsztatu pracy katechety.

W zestawie przewodnika edukacji religijnej w zakresie katechezy szkolnej dla klasy pierwszej szkoły podstawowej znajdują się:

- Program nauczania religii,
- Plan dydaktyczny edukacji religijnej,
- Kryteria oceniania.

Przewodnik programowo-dydaktyczny nauczania religii został przygotowany ściśle do poradnika metodycznego i podręcznika ucznia do nauczania religii uczniów klasy pierwszej szkoły podstawowej pt. *Bóg naszym Ojcem* (nr AZ-11-01/18-RA-1/20), opracowanych na podstawie *Programu nauczania religii* dla szkół podstawowych, zatwierdzonego przez Komisję Wychowania Katolickiego Konferencji Episkopatu Polski (nr AZ-1-01/18)¹. Terminologia uwzględnia standardy szkolne etapu edukacyjnego oraz wytyczne zawarte w katechetycznych dokumentach Kościoła.

I. PROGRAM NAUCZANIA RELIGII

Program nauczania religii w szkołach w części dotyczącej uczniów klasy pierwszej szkoły podstawowej, zawiera cele katechetyczne, treści i wymagania rozpisane na poszczególne grupy tematyczne,

¹ Komisja Wychowania Katolickiego Konferencji Episkopatu Polski, *Program nauczania religii rzymskokatolickiej w przedszkolach i szkołach*, Wydawnictwo WAM, Kraków 2018.

wskazania do realizacji programu, zamierzone osiągnięcia, współpracę środowisk katechetycznych, parafii i rodziny oraz korelację nauczania religii z wychowaniem szkolnym.

Cele katechetyczne określają, czemu ma służyć nauczanie i wychowanie religijne w środowisku szkolnym z uwzględnieniem współpracy rodziny i parafii.

Treści określają niezbędne informacje, jakie powinien zawierać program nauczania religii, aby zrealizować cele katechetyczne, które zawierają poszczególne katechezy.

Wymagania określają wiadomości i umiejętności ucznia, by zrealizować cele katechetyczne.

Postawy określają, w jakim kierunku wskazana jest zmiana postawy ucznia.

Diagnozowanie osiągnięć uczniów odnosi się do procedur i metod w zakresie opanowania przez ucznia wiadomości i umiejętności.

Korelacja z edukacją szkolną ma uwzględniać te treści przedmiotów nauczania, które są interesujące z punktu widzenia celów katechetycznych (edukacyjnych) nauki religii. W związku z powyższym *Podstawa programowa katechezy Kościoła katolickiego w Polsce* zawiera propozycje zaczerpnięte z analogicznych dokumentów prawa szkolnego. Przyjmuje sformułowania zrozumiałe dla tych programistów oświatowych, którzy z pozycji innych przedmiotów szkolnych chcieliby zaproponować nauce religii integrowanie treści. Jednocześnie należy pamiętać, że korelacja nauki religii z programami pozostałych przedmiotów oznacza, w zależności od konkretnego kontekstu szkolnego, nie tylko podejmowanie funkcji integrującej, ale niekiedy uzupełniającej lub polemicznej.

II. PLAN DYDAKTYCZNY EDUKACJI RELIGIJNEJ

Plan dydaktyczny edukacji religijnej przedstawia ujęcie tabelaryczne *Programu nauczania religii* dla szkoły podstawowej do podręcznika metodycznego do nauczania religii dla uczniów klasy pierwszej pt. *Bóg naszym Ojcem* (nr AZ-11-01/18-RA-1/20). Zawiera opis sposobu realizacji celów i zadań zawartych w *Podstawie programowej katechezy Kościoła katolickiego w Polsce* i *Programie nauczania religii* z 2018 r.

Cele edukacji religijnej określają, jakie efekty powinniśmy uzyskać w procesie nauczania-uczenia się.

Treści odnoszą się do merytorycznej zawartości programu.

Wymagania określają, co uczeń powinien wiedzieć i umieć.

Postawy określają, w jakim kierunku wskazana jest zmiana postawy ucznia weryfikowana w procesie diagnozowania.

Diagnozowanie osiągnięć uczniów odnosi się do procedur i metod w zakresie opanowania wiadomości, umiejętności.

Korelacje z edukacją szkolną uwzględniają te treści przedmiotów nauczania, które są istotne ze względu na cele katechetyczne nauki religii.

W procesie dydaktycznym nauczyciel dostosowuje przekaz wiedzy i kształtowanie umiejętności i postaw uczniów do naturalnej aktywności ucznia.

Plan edukacji religijnej dla uczniów klasy piątej szkoły podstawowej został opracowany w następującym układzie:

1. Numer lekcji, temat.
2. Cele ogólne danej jednostki lekcyjnej.
3. Najważniejsze treści jednostki katechetycznej.
4. Wymagania (wzorzec, punkt odniesienia w zakresie opanowania wiadomości, umiejętności).
5. Postawy.
6. Diagnozowanie osiągnięć uczniów.
7. Korelacje z edukacją szkolną.

III. KRYTERIA OCENIANIA

Ocenianie uczniów na katechezie to nie tylko wystawienie stopni, ale etap procesu dydaktycznego, który ma znaczenie kształcące i wychowawcze.

Celem oceniania jest zapewnienie skuteczności procesu kształcenia, ale również ma charakter pedagogiczny, ponieważ służy informowaniu uczniów o ich postępach w nauce, a tym samym prowadzi do systematyczności i samowychowania. Przy ocenianiu uczniów, dobrze jest pamiętać, że na początku roku szkolnego określamy wymagania², np.: systematyczne odrabianie pracy domowej,

² Zob. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 22 lutego 2019 r. w sprawie warunków i sposobu oceniania.

aktywność na katechezie, prowadzenie zeszytów, przynoszenie potrzebnych pomocy itp., a tym łatwiej będzie na końcu wystawić ocenę semestralną i roczną. Każdy katecheta powinien ustalić, jakie wymagania musi spełnić uczeń, aby osiągnąć ocenę: celującą; bardzo dobrą; dobrą; dostateczną; dopuszczającą³. Te ustalenia należy dołączyć jako aneks do systemu oceniania istniejącego w danej szkole. W procesie oceniania obowiązuje stosowanie zasady kumulowania wymagań (ocenę wyższą otrzymać może uczeń, który spełnia wszystkie wymagania przypisane ocenom niższym).

Określenie poziomu wymagań ma na celu:

- pomoc uczniowi w zdobywaniu wiadomości problemów teoretycznych lub praktycznych z programu nauczania danej klasy, i umiejętności wynikających z programu nauczania,
- ustalenie kategorii celów i odpowiadających im poziomów wymagań,
- wspieranie ucznia przez rozpoznawanie odpowiedniego poziomu wymagań oraz wskazanie możliwości opanowania kolejnego, wyższego poziomu.

W podręczniku ucznia w każdej jednostce katechetycznej znajdują się pytania „zastanów się i odpowiedz”. Pytania uwzględniają wymagania edukacyjne dla danej katechezy. Mamy jednak świadomość, że katecheza prowadzi do jedności i zażyłości z Chrystusem, a nasza praca katechetyczna w szkole ma pomóc uczniom i ułatwić przeżycie spotkania z Nim we wspólnocie wiary. Trzeba jasno określić uczniom i rodzicom, że stopień z religii dotyczy tylko części procesu i osiągnięć katechezy. Wyjątkowy charakter katechezy domaga się odpowiednich sposobów działania katechety. Trzeba bowiem pamiętać, że stopnie z religii mówią nie tylko o uczniu, ale w pewien sposób także o katechecie.

Ks. Stanisław Łabendowicz

Radom, 1 kwietnia 2020 r.

³ W niniejszym opracowaniu nie załączono kryteriów na ocenę niedostateczną z uwagi na szczególny charakter nauczania religii w szkole. Katecheza szkolna ma charakter ewangelizacyjno-katechetyczny i społeczno-edukacyjny. Zachęca się katechetów do pozytywnych sposobów oddziaływania wychowawczego aby nie stosować oceny z religii jako jedynie narzędzia dyscyplinującego. Należy unikać ocen niedostatecznych z religii zwłaszcza na zakończenie semestru czy koniec roku.

PROGRAM NAUCZANIA RELIGII

DLA KLAS I-IV SZKOŁY PODSTAWOWEJ „ZAPROSZENI NA UCZTĘ Z PANEM JEZUSEM” NUMER PROGRAMU AZ-1-01/18¹

Katecheza inicjacji w sakramenty pokuty i pojednania oraz Eucharystii

Program „Zaproszeni na ucztę z Panem Jezusem” służy inicjacji dzieci klas I-IV szkoły podstawowej w sakramenty pokuty i pojednania oraz Eucharystii. Nauczanie religii na tym etapie zmierza do wprowadzenia uczniów na drogę wiary i zapoczątkowania ich wychowania religijno-moralnego.

W klasie I program koncentruje się wokół Osoby Boga Ojca, który stwarza człowieka na swój obraz i podobieństwo, kocha go, troszczy się o niego i czyni go członkiem swojej rodziny. W klasie II akcentuje się Osobę Jezusa Chrystusa – Syna Bożego jako przyjaciela człowieka, Króla wszechświata, a także rolę Ducha Świętego w budowaniu Królestwa Bożego. Program w klasie III ma na celu bezpośrednie przygotowanie do przyjęcia sakramentów pokuty i pojednania oraz Eucharystii, dlatego treści i wymagania są ściśle związane z modlitwą, Dekalogiem, liturgią oraz tymi sakramentami. Konsekwencją powyższych założeń programowych jest doprowadzenie ucznia klasy IV do życia z Jezusem w rytmie roku liturgicznego. Chodzi o zachętę katechizowanych do dalszego udziału w katechezie szkolnej i parafialnej, by w ten sposób pogłębiali nawiązaną wcześniej więź z Chrystusem i uczyli się od Niego określonych postaw religijnych, które nazywa się w programie postawami eucharystycznymi. Ma się to dokonywać poprzez regularne uczestnictwo w sakramencie pokuty i pojednania, Eucharystii oraz poprzez udział w wydarzeniach roku liturgicznego, a także okolicznościowych nabożeństwach.

¹ Program nauczania religii został zatwierdzony przez Komisję Wychowania Katolickiego Konferencji Episkopatu Polski 8 czerwca 2018 r.

Program poszczególnych klas koncentruje się wokół następujących treści:

- **Klasa I – Bóg naszym Ojcem;**
- Klasa II – Bóg daje nam swego Syna – Jezusa;
- Klasa III – Jezus przychodzi do nas;
- Klasa IV – Chcę żyć z Jezusem.

Na tym etapie kształcenia religijnego chodzi o przekazanie dzieciom informacji o charakterze najbardziej podstawowym. Pogłębienie wiedzy religijnej będzie miało miejsce w kolejnych klasach z uwzględnieniem możliwości percepcyjnych uczniów. Na tym etapie najważniejsze wiadomości religijne powinny być przekazywane w kontekście zaufania do Pana Boga oraz respektu wobec Jego słowa. Wartościowe jest ukazywanie dzieciom pozytywnych przykładów osób, które wypełniały w swoim życiu treści i zachęty podawane podczas katechezy.

Cele katechetyczne – wymagania ogólne

Celem katechezy na poziomie edukacji w klasach I-IV jest przede wszystkim przygotowanie uczniów do pełnego uczestnictwa w Eucharystii oraz sakramencie pokuty i pojednania. Katecheza na tym etapie jest wprowadzeniem w podstawowe treści wiary oraz budzeniem zaufania do Boga. Źródłami poznania są w szczególności: Biblia, liturgia oraz doświadczenia uczniów. Katecheza skoncentrowana na Osobie i nauczaniu Jezusa Chrystusa ma wspomagać ucznia w budowaniu systemu wartości, kształtowaniu postaw zgodnych z wyznawaną wiarą oraz świętowaniu zbawczych wydarzeń w roku liturgicznym.

I. Przygotowanie do sakramentów pokuty i pojednania oraz Eucharystii: przekazanie wiedzy na temat sakramentów pokuty i pojednania oraz Eucharystii; dostarczenie motywacji do regularnego i pogłębionego uczestnictwa w sakramentach pokuty i pojednania oraz Eucharystii.

II. Ukazanie miłości Boga w darach życia, chrztu i wiary: zapoznanie z podstawowymi prawdami wiary; ukazanie przejawów miłości Boga do człowieka, który daje życie, udział w swoim życiu dzięki sakramentowi chrztu świętego oraz łaskę poznania przez wiarę.

III. Wprowadzenie w tajemnice roku liturgicznego: ukazanie obecności Chrystusa, Maryi i świętych w roku liturgicznym; dostarczenie motywacji do spotykania się z Bogiem w liturgii roku kościelnego.

IV. Kształtowanie sumienia: zapoznanie z przykazaniem miłości i Dekalogiem; kształtowanie umiejętności odróżniania dobra od zła; kształtowanie postawy posłuszeństwa Bogu.

V. Prowadzenie do spotkania z Bogiem w modlitwie: nauczanie najważniejszych modlitw; kształtowanie postaw modlitewnych.

VI. Wychowanie do życia wspólnotowego w rodzinie, szkole i parafii: uświadomienie znaczenia podstawowych wspólnot dla ucznia; ukazanie miejsca ucznia w tych wspólnotach.

VII. Kształtowanie postaw eucharystycznych oraz postawy świadectwa: współofiарowania, dziękczynienia, prośby, jedności, wdzięczności, słuchania słowa Bożego, miłości, przeproszenia.

BÓG NASZYM OJCEM

W klasie I uczeń wchodzi w nową dla niego rzeczywistość, jaką jest szkoła. Podjęcie nauki szkolnej wiąże się z różnego rodzaju spotkaniami – przede wszystkim z rówieśnikami, nauczycielami i katechetami. Jest to dobra okazja, aby dziecko poznało i rozwinęło w sobie podstawowe umiejętności komunikacyjne i społeczne. Te umiejętności są równocześnie przydatne podczas przeżywania liturgii eucharystycznej, do której dziecko jest przygotowywane od I klasy szkoły podstawowej. Odkrywanie śladów Boga przez dziecko dokonuje się w różnych miejscach i sytuacjach, przede wszystkim w domu rodzinnym, w szkole, w Kościele i w przyrodzie.

Program klasy I zakłada podział treści na cztery działy. Punktem wyjścia jest ukazanie wspólnoty, którą stanowi najbliższe otoczenie dziecka, a także głównych miejsc i znaków, z którymi spotyka się człowiek wierzący (dział I – *Spotykamy się we wspólnocie*). Następnie ukazuje się człowieka jako istotę stworzoną przez Boga oraz świat aniołów, które są darami miłości Boga (dział II – *Bóg mnie stworzył*). Na tym etapie pragnie się przybliżyć Boga, który kocha człowieka, jest mu bliski (dział III – *Bóg mnie kocha*), troszczy się o niego (dział IV – *Bóg troszczy się o mnie*) oraz tworzy swoją rodzinę, do której wszyscy należymy (dział V – *Jesteśmy Bożą rodziną*). Chodzi o budowanie i pogłębianie osobowej więzi z Bogiem oraz bliźni. Przewidziane zostały ponadto katechezy okolicznościowe, które katecheta może wykorzystać w określonych sytuacjach związanych z życiem uczniów i rokiem liturgicznym.

1. Spotykamy się we wspólnocie

Cele katechetyczne

- Wprowadzenie w życie zespołu klasowego jako katechetycznej wspólnoty dzieci Bożych
- Zapoznanie z pozdrowieniami świeckimi i chrześcijańskimi
- Kształtowanie postawy szacunku wobec znaku krzyża i świątyni jako domu Bożego oraz osób dorosłych i innych dzieci

- Kształtowanie umiejętności nawiązywania kontaktów z rówieśnikami i dorosłymi

Treści

- Formy powitań oraz pozdrowień świeckich i chrześcijańskich (E.3)
- Znak krzyża; krzyż w kościele, domu rodzinnym, sali szkolnej itp. (B.2)
- Osoby znaczące w życiu dziecka (E.2.; E.3)
- Elementy budujące wspólnotę (gry i zabawy integracyjne, wspólne śpiewy itp.) (E.3)

Wymagania

Uczeń:

- zapoznaje się z zespołem klasowym i katechetą, (E.3.1)
- nawiązuje kontakty z rówieśnikami i dorosłymi, (E.3.4)
- używa pozdrowień świeckich i chrześcijańskich, (B.13.2)
- wykonuje poprawnie znak krzyża, (B.2.2)
- wskazuje na różnice pomiędzy świątynią a innymi budynkami. (B.2.2)

Postawy

Uczeń:

- poznaje i akceptuje wszystkie osoby we wspólnocie klasowej, (E.3.b)
- z szacunkiem zwraca się do innych osób w klasie i w szkole, (E.3.a)
- współpracuje z rówieśnikami i nauczycielami, (E.3.a)
- przestrzega zasad obowiązujących w szkole (E.3.a),
- pielęgnuje więzi koleżeństwa i przyjaźni (E.3.b),
- okazuje radość z przyjęcia do wspólnoty Kościoła (E.4.b).

Korelacja z edukacją szkolną

- Edukacja polonistyczna:
 - Pozdrowienia świeckie i chrześcijańskie – słownictwo i dobieranie odpowiednich słów do wypowiedzi: powitania, pożegnania
 - Budynek kościoła, świątynia a inne budynki – Jak wygląda szkoła? Jak wygląda nasz dom?

- Edukacja matematyczna:
 - Znak krzyża – orientacja przestrzenna: lewa i prawa strona własnego ciała. Pion i poziom.
- Edukacja społeczna:
 - Zapoznanie z zespołem klasowym i katechetą – omawianie, jak należy się przedstawiać. Zabawy integracyjne
- Edukacja muzyczna
 - Wspólny śpiew – piosenka religijna związana z tematem (np. piosenka „W Imię Ojca i Syna...”)

2. Bóg mnie stworzył

Cele katechetyczne

- Ukazanie Boga jako stwórcy wszystkiego
- Uświadomienie miłości Boga w akcie stworzenia
- Zapoznanie z biblijnym opisem stworzenia
- Przekazanie prawdy o obecności i bliskości Boga w życiu ludzi
- Uświadomienie, że Bóg dał człowiekowi życie
- Ukazanie, że dobro pochodzi od Boga

Treści

- Stworzenie świata, aniołów i ludzi przejawem miłości Boga (Rdz 1, 1 – stworzenie świata) (A.3)
- Bliskość i obecność Boga wśród nas i w naszym życiu (Sam 3, 2-10 – powołanie człowieka do służby Bogu) (A.3)
- Religijny wymiar rzeczywistości (A.1)
- Bóg – źródło dobra (C.2)
- Kategorie: dobro i zło (C.2)
- Wartość własnej osoby (E.1)
- Człowiek świątynią Ducha Świętego (A.5)

Wymagania

Uczeń:

- wymienia najważniejsze przymioty Boga (A.3.1),
- wyjaśnia, że stworzenie jest przejawem miłości Bożej (A.3.2),
- omawia teksty mówiące o działaniu Boga (A.3.3),
- wyjaśnia, że Bóg zaprasza do przyjaźni, jest zawsze blisko nas (A.2.1),

- wskazuje w codzienności ślady Bożych darów i podaje przykłady okazywania wdzięczności za nie (A.2.2),
- wskazuje w otaczającej rzeczywistości zamysł Stwórcy i ślady działania Boga (A.1.1),
- wymienia przejawy dobra i zła w świecie (C.2.1),
- odróżnia dobro od zła (C.2.2),
- na podstawie tekstów biblijnych, np. o stworzeniu, uzasadnia, że Bóg jest źródłem dobra (C.2.3),
- uzasadnia wartość każdego człowieka jako dziecka Bożego (E.1.2),
- opowiada, że Bóg obdarował człowieka rozumem i wolną wolą (E.1.3),
- wyjaśnia, co to znaczy: „kochać bliźniego jak siebie samego” (E.1.5),
- na podstawie tekstu biblijnego wyjaśnia, że ciało jest świątynią Ducha Świętego.

Postawy

Uczeń:

- interesuje się i cieszy odkrywaną rzeczywistością (A.1.a),
- wyraża wdzięczność za Boże dary (A.2.b),
- pragnie czynić dobro (C.2.a),
- stara się unikać zła (C.2.b),
- ufa Bogu, który jest Dobrem i naśladuje Go w Jego dobroci (C.2.c).

Korelacja z edukacją szkolną

- Edukacja polonistyczna:
 - Wdzięczność Bogu za stworzenie – słownictwo i dobieranie odpowiednich słów do wypowiedzi: podziękowania,
 - Miłość bliźniego jak siebie samego – przykłady bohaterów lektur lub filmów
- Edukacja przyrodnicza:
 - Ślady Boga wokół – jesień: obserwacja przyrody, nazywanie roślin i zwierząt
- Edukacja plastyczna:
 - Piękno świata – omawianie obrazów lub zdjęć; rysowanie (np. ulubionego stworzenia)

- Edukacja muzyczna:
 - Bóg dał nam słuch – słuchanie ciszy; rozpoznawanie głosów z otoczenia
 - Wybrana piosenka o stworzeniu – śpiew i zabawy ruchowe
- Wychowanie fizyczne:
 - Bóg stworzył człowieka, jego ciało – dbałość o zdrowie: higiena i ubiór odpowiedni do pogody
- Edukacja językowa:
 - Słownictwo – Bóg, człowiek, także nazwa ulubionego zwierzęcia

3. Bóg mnie kocha

Cele katechetyczne

- Ukazanie Boga, który bezwarunkowo kocha człowieka i daje mu się poznać
- Uświadomienie, że w Piśmie świętym jest zawarte słowo Boga, który do nas mówi
- Kształtowanie postawy szacunku wobec Pisma Świętego
- Uświadomienie, że Bóg jest obecny w sprawowanej liturgii
- Zapoznanie z treścią przykazań Bożych
- Kształtowanie postawy zaufania do Boga, który prowadzi nas drogą przykazań
- Doskonalenie umiejętności oceny swojego postępowania w świetle przykazań

Treści

- Sposoby poznania Boga – Bóg daje się poznać (A.2)
- Bezwarunkowa miłość Boga (E.1)
- Pismo święte księgą wiary – Bóg mówi do mnie (A.2)
- Obecność Boga w liturgii Kościoła (B.1)
- Przykazania Boże (C.1)

Wymagania

Uczeń:

- wymienia dary pochodzące od Boga: życie, chrzest i wiara (A.2.4),
- wyjaśnia, czym jest bezwarunkowa miłość Boga do człowieka (E.1.1),

- wyjaśnia, czym jest Pismo Święte (A.2.3),
- wskazuje, w jaki sposób Bóg jest obecny w liturgii (w zgromadzonym ludzie, w osobie kapłana celebrującego, w słowie Bożym, pod eucharystycznymi Postaciami Chleba i Wina – KL 7) (B.1.1),
- z pomocą katechety wyjaśnia, czym są przykazania Boże (C.1.1).

Postawy

Uczeń:

- okazuje posłuszeństwo Bożemu Słowu (A.3.a),
- uważnie słucha słów Pisma Świętego (A.2.a),
- okazuje wiarę i szacunek wobec Boga obecnego w liturgii (B.1.a),
- wyraża pragnienie częstego spotykania się z Bogiem w liturgii (B.1.b),
- stara się zachowywać przykazania (C.1.b).

Korelacja z edukacją szkolną

- Edukacja polonistyczna:
 - Przykazania Boże – przykłady z lektur lub filmów bohaterów, którzy zachowują przykazania Boże lub ich nie zachowują (w zakresie zrozumiałym dla pierwszoklasisty, np. mówią prawdę lub kłamią, oddają znalezione rzeczy lub niszczą komuś rzeczy, szanują członków rodziny lub źle się do kogoś odnoszą itp.)
- Edukacja społeczna:
 - Przykazania Boże – zasady zachowania w szkole i na podwórku: szacunek do ludzi
- Edukacja przyrodnicza:
 - Przykazania Boże – szacunek do przyrody, przygotowania do opieki nad zwierzętami zimą
- Edukacja muzyczna:
 - Piosenki religijne (np. „Bóg kocha mnie takiego, jakim jestem” lub pieśni związane z obecnością i działaniem Boga w liturgii)
- Edukacja językowa
 - Słownictwo – Pismo święte, chrzest

4. Bóg troszczy się o mnie

Cele katechetyczne

- Ukazanie Boga jako miłosiernego Ojca
- Ukazanie wartości rodziny w życiu człowieka
- Uświadomienie roli wspólnoty kościelnej jako rodziny dzieci Bożych
- Ukazanie znaczenia szkoły w budowaniu relacji międzyludzkich
- Kształtowanie postawy zaufania do Maryi jako Matki Chrystusa i naszej
- Zapoznanie ze znaczeniem podstawowych gestów, znaków i symboli liturgicznych
- Ukazanie modlitwy jako rozmowy z Bogiem

Treści

- Bóg Miłosiernym Ojcem (J 3, 1-5 – rozmowa Jezusa z Nikodemem i Nikodema i nawrócenie) (B.8)
- Wspólnota rodzinna (E.2)
- Wspólnota kościelna (E.4)
- Wspólnota szkolna (E.3)
- Maryja Matką Chrystusa i naszą (Łk 1, 26-31 – scena zwiastowania) (A.4)
- Podstawowe gesty, znaki i symbole liturgiczne (B.2)
- Dialog z Bogiem poprzez modlitwę (Łk 23, 34; Łk 11, 1-4 – modlitwa Jezusa i Ojciec nasz) (D.1)

Wymagania

Uczeń:

- wyjaśnia własnymi słowami pojęcie Bożego miłosierdzia (B.8.1),
- wymienia przejawy Bożego miłosierdzia (B.8.2),
- uzasadnia potrzebę zaufania Miłosiernemu Ojcu (B.8.3),
- charakteryzuje wspólnotę rodzinną (E.2.1),
- wymienia przykłady budowania dobrych relacji we wspólnocie rodzinnej i domowej (E.2.2),
- opisuje, czym jest wspólnota szkolna (E.3.1),
- wymienia i opisuje zasady dobrego zachowania w szkole (E.3.2),
- uzasadnia konieczność respektowania zasad ustalonych we wspólnocie szkolnej (E.3.3),

- charakteryzuje relacje między członkami wspólnoty szkolnej (E.3.4),
- charakteryzuje cechy koleżeństwa i przyjaźni (E.3.5),
- opisuje Kościół jako wspólnotę ludzi wierzących zgromadzonych przez Boga (E.4.1),
- wyjaśnia, że sakrament chrztu włącza do wspólnoty Kościoła (E.4.2),
- wyjaśnia, czym jest wspólnota parafialna (E.4.4),
- charakteryzuje relacje panujące we wspólnocie parafialnej (E.4.5),
- wyjaśnia istotę uczynków miłosierdzia (E.4.6),
- podaje przykłady uczynków miłosierdzia (E.4.7),
- wyjaśnia, że Maryja jest matką Jezusa i wszystkich ludzi (A.4.2),
- rozpoznaje i nazywa podstawowe gesty, znaki oraz symbole liturgiczne (B.2.2),
- wyjaśnia, czym jest i na czym polega modlitwa (D.1.1).

Postawy

Uczeń:

- wyraża potrzebę modlitwy (D.1.a),
- wyraża Bogu wdzięczność za dar rodziny i bliskich (E.2.a),
- okazuje posłuszeństwo rodzicom, opiekunom, dziadkom (E.2.b),
- stara się o budowanie dobrych relacji w rodzinie (E.2.c),
- na miarę możliwości troszczy się o wspólnotę Kościoła (E.4.a),
- wyraża wdzięczność wobec daru Bożego miłosierdzia (B.8.a),
- przyjmuje z wdzięcznością dar Bożego miłosierdzia (B.8.b),
- okazuje radość z przyjęcia do wspólnoty Kościoła (E.4.b),
- angażuje się w życie wspólnoty parafialnej (E.4.c).

Korelacja z edukacją szkolną

- Edukacja polonistyczna:
 - Relacje w rodzinie, w szkole i na podwórku – słownictwo i dobieranie odpowiednich słów do wypowiedzi: przepraszanie, proszenie, dziękowanie
- Edukacja społeczna:
 - Wspólnoty, w których żyje uczeń – nawiązanie do praw i obowiązków w rodzinie i szkole
- Edukacja plastyczna:

- Obrazy i figury Matki Bożej – rozpoznawanie i nazywanie dziedzin sztuk plastycznych, np. malarstwo, rzeźba, wypowiedzianie się na temat oglądanych dzieł sztuki plastycznej, przedmiotów, obiektów
- Edukacja muzyczna:
 - Wspólny śpiew – pieśni i piosenki religijne związane z tematyką rozdziału (np. o Matce Bożej)
- Edukacja językowa:
 - Słownictwo – modlitwa, Msza święta

5. Jesteśmy Bożą rodziną

Cele katechetyczne

- Zapoznanie z pochodzeniem i cechami rodziny
- Uświadomienie roli i miejsca dziecka w rodzinie
- Uświadomienie godności dziecka Bożego
- Kształtowanie prawidłowych więzi w rodzinie i wspólnocie Kościoła

Treści

- Cechy wspólnoty rodzinnej (E.2)
- Pochodzenie rodziny (E.2)
- Miejsce dziecka w rodzinie (E.2)
- Godność dziecka Bożego (E.1)
- Więzi między osobami w rodzinie (E.2)
- Cechy Bożej rodziny (E.4)

Wymagania

Uczeń:

- charakteryzuje wspólnotę rodzinną (E.2.1),
- wymienia przykłady budowania dobrych relacji we wspólnocie rodzinnej (E.2.2),
- wyjaśnia, na czym polega bezwarunkowa miłość Boga do człowieka (E.1.1),
- uzasadnia wartość każdego człowieka jako dziecka Bożego (E.1.2),
- wyjaśnia, że Bóg wyposażył człowieka w ciało, duszę, rozum, wolną wolę i emocje (E.1.3),

- rozpoznaje i nazywa swoje emocje oraz emocje innych osób (E.1.4),
- wskazuje na więzi osobowe w rodzinie, (E.2.2)
- wymienia i wyjaśnia cechy Bożej rodziny. (E.4.4)

Postawy

Uczeń:

- jest życzliwy i koleżeński wobec rówieśników (C.5.a),
- okazuje pragnienie życia w zgodzie z samym sobą i innymi (E.1.d),
- stara się kochać siebie i bliźniego (E.1.e),
- wyraża wdzięczność Bogu za dar rodziny i bliskich (E.2.a),
- okazuje posłuszeństwo rodzicom, opiekunom, dziadkom (E.2.b),
- stara się o budowanie dobrych relacji w rodzinie i w Kościele jako rodzinie dzieci Bożych (E.2.c).

Korelacja z edukacją szkolną

- Edukacja polonistyczna:
 - Wspólnoty, w których żyje uczeń – nazywanie członków rodziny, opowiadanie o ich zajęciach, omawianie wzajemnych relacji i emocji na podstawie bohaterów znanych lektur lub filmów (np. postaci z „Baśni” J.Ch. Andersena)
- Edukacja społeczna:
 - Bóg obdarza człowieka – wzrok, dotyk, słuch, węch, smak jako zmysły, którymi poznajemy świat;
 - Wzajemne relacje w rodzinie, w szkole i na podwórku – nazywanie i okazywanie emocji
- Edukacja plastyczna:
 - Wspólnoty, w których żyje uczeń – np. rysowanie (lub zdjęcie) swojej rodziny i uzupełnianie o rodzinę Bożą
- Edukacja muzyczna:
 - Odpowiednio dobrane piosenki religijne – śpiew (np. „Dzieckiem Bożym jestem ja”)
- Edukacja językowa:
 - Słownictwo – nazwy członków rodziny: mama, tata, siostra, brat, babcia, dziadek itp. oraz Bóg Ojciec, Syn Boży

6. Katechezy okolicznościowe

Cele katechetyczne

- Ukazanie najważniejszych wydarzeń w roku liturgicznym
- Wyjaśnienie znaczenia wspólnego świętowania

Treści

- Dziękujemy za wakacje (A.3); (E.3); (A.1)
- Modlimy się na różańcu (Mt 18, 19-20 – podstawa skuteczności modlitw) (D.1); (D.5)
- Modlimy się za zmarłych (D.1)
- Czekamy na Pana Jezusa w Adwencie (A.4)
- Uczymy się dobroci od świętego Mikołaja (C.5)
- Świątujemy Boże Narodzenie (B.5)
- Oddajemy pokłon Panu Jezusowi wraz z trzema Mędrcami (B.5)
- Niesiemy krzyż z Panem Jezusem (Wielki Post) (B.4)
- Cieszymy się Zmartwychwstaniem (Wielkanoc) (Łk 24, 1-10 – Zmartwychwstanie) (B.5)
- Idziemy w procesji za Jezusem (Boże Ciało) (B.4)
- Prosimy o dobre wakacje (C.3); (A.3); (A.1)

Wymagania

Uczeń:

- wymienia najważniejsze wydarzenia w roku liturgicznym (B.4.1)
- wyjaśnia znaczenie uroczystości i świąt (B.5.1)
- charakteryzuje sposoby chrześcijańskiego świętowania (B.5.2)
- opisuje najważniejsze zwyczaje i tradycje związane z rokiem liturgicznym (B.5.2)
- opowiada o chrześcijańskim przeżywaniu wolnego czasu
- uzasadnia wartość modlitwy różańcowej (D.5.4)
- wymienia przejawy troski i pamięci o zmarłych (E.4.7); (D.2.3)
- wyjaśnia sens adwentowego oczekiwania (B.4.1)
- wyjaśnia znaczenie Wcielenia Syna Bożego (B.5.1)
- uzasadnia potrzebę nieustannego poszukiwania Boga w codziennych wydarzeniach (A.1.1)
- wyjaśnia chrześcijański sens krzyża i cierpienia (F.1.11); (B.2.2)
- wyjaśnia znaczenie Zmartwychwstania (B.5.1)
- wyjaśnia sens procesji Eucharystycznych i uzasadnia potrzebę udziału w nich (B.2.2)

Postawy

Uczeń:

- angażuje się w przeżywanie wydarzeń w roku liturgicznym (B.1.b)
- wyraża wdzięczność Bogu za dary płynące z wydarzeń zbawczych (F.1.f)
- okazuje dobroć bliźniemu (C.2.a)

Korelacja z edukacją szkolną

- Edukacja polonistyczna:
 - Życzenia świąteczne – słownictwo i dobieranie odpowiednich słów do wypowiedzi: składanie życzeń
- Edukacja społeczna:
 - Zwyczaje świąteczne – opowiadanie o zwyczajach świątecznych w rodzinie
- Edukacja plastyczna:
 - Zwyczaje świąteczne – prace plastyczne
- Edukacja muzyczna:
 - Śpiew – pieśni związane z okresem liturgicznym i uroczystościami kościelnymi
- Edukacja językowa:
 - Słownictwo – nazwy świąt: Boże Narodzenie, Wielkanoc

WSKAZANIA DO REALIZACJI PROGRAMU

Katecheza jako przedmiot nauczany w szkole podstawowej ma realizować zarówno cele dydaktyczne, jak i praktyczno-wychowawcze oraz formacyjne. Bardzo ważne jest przyswajanie przez uczniów wiedzy religijnej, a także stopniowe interioryzowanie przez nich wartości i norm moralnych oraz pogłębianie zrozumienia siebie jako podmiotu moralnego, który realizuje swoje człowieczeństwo na wielu polach moralnej odpowiedzialności. Rozbudzając w pierwszoklasistach świadomość uczestniczenia we wspólnocie ludzkiej, rodzinnej i klasowej, należy odwoływać się do wyobrażeń katechizowanych, które już posiadają. Trzeba zwrócić uwagę na sposoby porozumiewania się z innymi osobami, nawiązywania kontaktów i odpowiedzialności za innych. Przejawem realizacji programu będzie umiejętność współpracy z innymi osobami we wspólnocie ważnej dla dziecka. Radość z bycia z innymi wynika z faktu, że kochający Bóg tak stworzył człowieka, iż jest on zdolny do życia z innymi i do miłości. Uczeń powinien odkrywać ślady Bożego działania na kartach Pisma Świętego i naśladować dobroć Boga.

Proponując konkretne rozwiązania metodyczne, wskazane jest bliskie życiu uczniów prezentowanie treści, ze szczególnym uwzględnieniem metod sprzyjających rozwojowi takich wartości, jak: zachwyt na dziełem stwórczym Boga, zmysł ufności, gotowość daru z siebie dla innych, prośba, radosne uczestniczenie w życiu społeczności szkolnej, rodzinnej oraz parafialnej poprzez zabawę, twórczość plastyczną, inscenizacje, naśladowanie wzorców osobowych, udział w nabożeństwach. Przewidziane w programie treści należy przekazywać w sposób bardzo obrazowy, wykorzystując analogie i wyrazy bliskoznaczne, a także nawiązywać do sytuacji znanych z życia uczniów.

Katecheta w klasie pierwszej musi mieć świadomość, że w zajęciach z religii mogą uczestniczyć uczniowie o zróżnicowanej wiedzy z zakresu tego przedmiotu (wyniesionej z domu czy przyswojonej podczas nauczania religii w przedszkolu), a także o niejednorodnym poziomie wiary i z różnymi doświadczeniami religijnymi. Wynika stąd ważne zadanie katechety, by poznawał ucznia oraz umiejętnie

dobierał i ewentualnie pogłębiał treści nauczania, a także cierpliwie kształtował przekonania i postawy dzieci. Należy zwrócić uwagę na funkcję ewangelizacyjną katechezy. Na tym etapie najważniejsze będzie zwrócenie uwagi na dobroć Boga, który z miłości stworzył świat i pozwala się nim cieszyć we wspólnocie innych ludzi.

W prowadzeniu zajęć należy stosować różnorodne i urozmaicone metody. Środki dydaktyczne powinny być dostosowane do możliwości wiekowych uczniów oraz ich indywidualnych potrzeb. Powinny to być zarówno klasyczne metody, jak: opis, opowiadanie, pogadanka czy w ograniczonym zakresie metoda wykładowa (najlepiej połączona z ilustrowaniem treści poprzez obrazy, przykłady, porównania, analogie), odtwarzanie krótkich fragmentów filmów, jak i metody aktywizujące, oparte na działaniu, np. wykonywanie ćwiczeń, rysowanie, proste gry dydaktyczne, inscenizacje, przedstawienia, a także metody z wykorzystaniem współczesnych środków dydaktycznych (prezentacje multimedialne itp.). Wydaje się, że w klasie pierwszej ewangelizacja może być skuteczna przez chrześcijański styl życia katechety i jego osobisty przykład. Bazuje ona na zwykłych sytuacjach i doświadczeniach codziennego życia. Głównymi cechami jest: przynależność, serdeczność, osobista więź, wzajemna pomoc. Ewangelizacja ta polega na cyklicznym i dłuższym przebywaniu z katechizowanym. Wspólna zabawa i praca, przebywanie z sobą sprzyja powstaniu atmosfery zaufania, przyjaźni i wzajemnej troski.

PLAN DYDAKTYCZNY EDUKACJI RELIGIJNEJ

**z katechezy w zakresie klasy I szkoły podstawowej
do programu nr AZ-1-01/18
i podręcznika nr AZ-11-01/18-RA-1/20
„Bóg naszym Ojcem”
pod redakcją ks. Stanisława Łabendowicza**

Lp.	TEMAT	CELE KATECHETYCZNE	TREŚCI	WYMAGANIA UCZEŃ:
I. Spotykamy się we wspólnocie				
1.	Katecheza spotkaniem dzieci Bożych	Wprowadzenie w życie zespołu klasowego jako katechetycznej wspólnoty dzieci Bożych. Zapoznanie z pozdrowieniami świeckimi i chrześcijańskimi. Kształtowanie umiejętności nawiązywania kontaktów z rówieśnikami i dorosłymi.	Zespół klasowy wspólnota dzieci Bożych. Katecheza spotkaniem z Bogiem. Formy powitań oraz pozdrowień świeckich i chrześcijańskich.	– nazywa katechezę miejscem spotkania z Bogiem, – podaje formy powitań oraz pozdrowień świeckich i chrześcijańskich (E.3), – wymienia elementy budujące wspólnotę (gry i zabawy integracyjne, wspólne śpiewy itp.) (E.3.1), – określa katechezę miejscem spotkania dzieci Bożych, – zapoznaje się z zespołem klasowym i katechetą (E.3.1), – nawiązuje kontakty z rówieśnikami i dorosłymi (E.3.4), – używa pozdrowień świeckich i chrześcijańskich (B.13.2), – wyjaśnia, w jaki sposób Pan Bóg jest obecny w czasie katechezy.
2.	Zespół klasowy miejscem budowania wspólnoty	Wprowadzenie w życie zespołu klasowego jako katechetycznej wspólnoty dzieci Bożych. Kształtowanie umiejętności nawiązywania kontaktów z rówieśnikami i dorosłymi.	Elementy budujące wspólnotę (gry i zabawy integracyjne, wspólne śpiewy itp.). Zespół klasowy wspólnota dzieci Bożych.	– podaje zasady obowiązujące w zespole klasowym (E.3.4), – wymienia elementy budujące wspólnotę (gry i zabawy integracyjne, wspólne śpiewy itp.) (E.3), – nawiązuje kontakty z rówieśnikami i dorosłymi (E.3.4).

POSTAWY UCZEŃ:	DIAGNOZOWANIE OSIĄGNIĘĆ UCZNIÓW	KORELACJE Z EDUKACJĄ SZKOLNĄ
– poznaje i akceptuje wszystkie osoby we wspólnocie klasowej (E.3.b), – z szacunkiem zwraca się do innych osób w klasie i w szkole (E.3.a), – współpracuje z rówieśnikami i nauczycielami (E.3.a), – przestrzega zasad obowiązujących w szkole (E.3.a), – pielęgnuje więzi koleżeństwa i przyjaźni (E.3.b), – okazuje radość z przyjęcia do wspólnoty Kościoła (E.4.b).	– Ocena właściwego używania pozdrowień świeckich i chrześcijańskich. – Ocena wypowiedzi uczniów, wymieniających elementy budujące wspólnotę. – Obserwacja zachowań uczniów w czasie gier i zabaw integracyjnych.	Edukacja polonistyczna: – Pozdrowienia świeckie i chrześcijańskie – słownictwo i dobieranie odpowiednich słów do wypowiedzi: powitania, pożegnania. – Budynek kościoła, świątynia a inne budynki – Jak wygląda szkoła? Jak wygląda nasz dom? Edukacja matematyczna: – Znak krzyża – orientacja przestrzenna: lewa i prawa strona własnego ciała – Pion i poziom. Edukacja społeczna: – Zapoznanie z zespołem klasowym i katechetą – omawianie, jak należy się przedstawiać – Zabawy integracyjne. Edukacja muzyczna: – Wspólny śpiew – piosenka religijna związana z tematem (np. piosenka „W Imię Ojca i Syna...”).
– poznaje i akceptuje wszystkie osoby we wspólnocie klasowej (E.3.b), – z szacunkiem zwraca się do innych osób w klasie i w szkole (E.3.a), – współpracuje z rówieśnikami i nauczycielami (E.3.a), – przestrzega zasad obowiązujących w szkole (E.3.a), – pielęgnuje więzi koleżeństwa i przyjaźni (E.3.b).	– Wartościowanie wypowiedzi indywidualnych na temat zasad, obowiązujących we wspólnocie klasowej. – Ocena nawiązania kontaktów z rówieśnikami w czasie wspólnego śpiewu. – Ocena zachowań i zaangażowania podczas śpiewu.	Edukacja polonistyczna: – Pozdrowienia świeckie i chrześcijańskie – słownictwo i dobieranie odpowiednich słów do wypowiedzi: powitania, pożegnania. – Budynek kościoła, świątynia a inne budynki – Jak wygląda szkoła? Jak wygląda nasz dom? Edukacja matematyczna: – Znak krzyża – orientacja przestrzenna: lewa i prawa strona własnego ciała – Pion i poziom. Edukacja społeczna: – Zapoznanie z zespołem klasowym i katechetą – omawianie, jak należy się przedstawiać – Zabawy integracyjne. Edukacja muzyczna: – Wspólny śpiew – piosenka religijna związana z tematem (np. piosenka „W Imię Ojca i Syna...”).

Lp.	TEMAT	CELE KATECHETYCZNE	TREŚCI	WYMAGANIA UCZEŃ:
3.	Znak krzyża uwielbieniem Boga	Zapoznanie z pozdrowieniami świeckimi i chrześcijańskimi. Ukazanie prawdy, że znakiem krzyża pozdrawiamy Pana Boga. Kształtowanie postawy szacunku wobec znaku krzyża i świątyni jako domu Boga.	Znak krzyża; krzyż w kościele, domu, sali lekcyjnej (B.2).	– wymienia słowa, jakie mówimy, czyniąc znak krzyża, – rozróżnia znak krzyża; krzyż w kościele, domu rodzinnym, sali szkolnej itp. (B.2), – wskazuje, że znakiem krzyża pozdrawiamy Pana Boga, – objaśnia, jak powinniśmy wykonywać znak krzyża (B.2.1), – wykonuje poprawnie znak krzyża (B.2.2), – wykonuje z szacunkiem znak krzyża świętego (B.2.b), – uzasadnia, że krzyż jest znakiem naszej wiary.
4.	Ja i moja rodzina	Uświadomienie prawdy, że miłość rodziców jest przejawem miłości Boga. Kształtowanie postawy szacunku dla rodziców.	Osoby znaczące w życiu dziecka.	– podaje, że miłość rodziców jest darem Boga (A.2.b), – wymienia i nazywa osoby znaczące w jego życiu, – wymienia przykłady budowania dobrych relacji we wspólnocie rodzinnej (E.2.2), – objaśnia, jak należy odpowiadać na miłość rodziców, – charakteryzuje wspólnotę rodzinną (E.2.1), – wskazuje różne sposoby okazywania miłości w rodzinie.

POSTAWY UCZEŃ:	DIAGNOZOWANIE OSIĄGNIĘĆ UCZNIÓW	KORELACJE Z EDUKACJĄ SZKOLNĄ
– planuje starannie wykonywać znak krzyża (B.2.b), – okazuje szacunek wobec krzyża (B.1.a).	– Ocena wiadomości z ostatniej katechezy. – Ocena wypowiedzi na temat znaku krzyża w kościele, domu rodzinnym, sali szkolnej. – Wartościowanie aktywności i poprawności w przekazie informacji. – Ocena pracy domowej.	Edukacja polonistyczna: – Pozdrowienia świeckie i chrześcijańskie – słownictwo i dobieranie odpowiednich słów do wypowiedzi: powitania, pożegnania. – Budynek kościoła, świątynia a inne budynki – Jak wygląda szkoła? Jak wygląda nasz dom? Edukacja matematyczna: – Znak krzyża – orientacja przestrzenna: lewa i prawa strona własnego ciała – Pion i poziom. Edukacja społeczna: – Zapoznanie z zespołem klasowym i katechetą – omawianie, jak należy się przedstawiać – Zabawy integracyjne. Edukacja muzyczna: – Wspólny śpiew – piosenka religijna związana z tematem (np. piosenka „W Imię Ojca i Syna...”).
– wyraża Bogu wdzięczność za dar rodziny i bliskich (E.2.a), – wyraża posłuszeństwo i szacunek wobec rodziców, opiekunów i dziadków (E.2.b), – stara się o budowanie dobrych relacji w rodzinie (E.2.c), – okazuje pragnienie życia z samym sobą i innymi (E.1.d).	– Ocena aktywności i wypowiedzi indywidualnej, o okazywaniu miłości w rodzinie. – Ocena pracy z podręcznikiem. – Wartościowanie wypowiedzi indywidualnych przy omawianiu ekspozycji. – Ocena pracy domowej.	Edukacja polonistyczna: – Pozdrowienia świeckie i chrześcijańskie – słownictwo i dobieranie odpowiednich słów do wypowiedzi: powitania, pożegnania. – Budynek kościoła, świątynia a inne budynki – Jak wygląda szkoła? Jak wygląda nasz dom? Edukacja matematyczna: – Znak krzyża – orientacja przestrzenna: lewa i prawa strona własnego ciała – Pion i poziom. Edukacja społeczna: – Zapoznanie z zespołem klasowym i katechetą – omawianie, jak należy się przedstawiać – Zabawy integracyjne. Edukacja muzyczna: – Wspólny śpiew – piosenka religijna związana z tematem (np. piosenka „W Imię Ojca i Syna...”).

Lp.	TEMAT	CELE KATECHETYCZNE	TREŚCI	WYMAGANIA UCZEŃ:
5.	Kościół wspólnotą wierzących	Przybliżenie prawdy, że od chrztu świętego należymy do Kościoła - rodziny dzieci Bożych. Kształtowanie postawy wdzięczności z przyjęcia do wspólnoty Kościoła.	Kościół jest wspólnotą ludzi wierzących w Boga. Identyfikuje świątynię wśród innych budynków.	– podaje, że Kościół jest wspólnotą ludzi wierzących zgromadzonych przez Boga (E.4.1), – przytacza tekst Ewangelii św. Mateusza: Mt 28,20b, – wyjaśnia, że sakrament chrztu włącza do wspólnoty Kościoła (E.4.3), – wyjaśnia pojęcie Kościoła jako Ludu Bożego, – wskazuje na różnicę pomiędzy świątynią a innymi budynkami, – określa, czym charakteryzuje się rodzina dzieci Bożych (E.4.4).
II. Bóg mnie stworzył				
6.	Pan Bóg stworzył świat	Ukazanie Boga jako Stwórcy wszystkiego. Uświadomienie miłości Boga w akcie stworzenia. Zapoznanie z biblijnym opisem stworzenia. Kształtowanie postawy wdzięczności Bogu i szacunku dla Jego dzieł.	Bóg – źródło dobra. Stworzenie świata przejawem miłości Boga.	– wymienia najważniejsze przymioty Boga (A.3.1), – wyjaśnia, że stworzenie jest przejawem miłości Bożej (A.3.2), – omawia teksty mówiące o działaniu Boga (A.3.3), – wskazuje w codzienności ślady Bożych darów i podaje przykłady okazywania wdzięczności za nie (A.2.2), – wskazuje w otaczającej rzeczywistości zamysł Stwórcy i ślady Jego działania (A. 1.1), – uzasadnia na podstawie tekstu biblijnego, że Bóg jest źródłem dobra (C.2.3).

POSTAWY UCZEŃ:	DIAGNOZOWANIE OSIĄGNIĘĆ UCZNIÓW	KORELACJE Z EDUKACJĄ SZKOLNĄ
– okazuje radość z przyjęcia do wspólnoty Kościoła (E.4.b), – wybiera sposób dziękczynienia Panu Jezusowi za to, że na chrzcie świętym został włączony do Kościoła.	– Ocena aktywności i organizacji pracy w grupach. – Ocena uczniów w czasie prezentacji. – Wartościowanie wypowiedzi indywidualnych na temat zasad, obowiązujących w kościele. – Utrwalenie wiadomości. – Ocena sprawdzianu, testu.	Edukacja polonistyczna: – Pozdrowienia świeckie i chrześcijańskie – słownictwo i dobieranie odpowiednich słów do wypowiedzi: powitania, pożegnania. – Budynek kościoła, świątynia a inne budynki – Jak wygląda szkoła? Jak wygląda nasz dom? Edukacja matematyczna: – Znak krzyża – orientacja przestrzenna: lewa i prawa strona własnego ciała – Pion i poziom. Edukacja społeczna: – Zapoznanie z zespołem klasowym i katechetą – omawianie, jak należy się przedstawiać – Zabawy integracyjne. Edukacja muzyczna: – Wspólny śpiew – piosenka religijna związana z tematem (np. piosenka „W Imię Ojca i Syna...”).
– interesuje się i cieszy odkrywaną rzeczywistością (A.1.a), – wyraża wdzięczność za Boże dary (A.2.b).	– Ocena wiadomości z ostatniej katechezy. – Ocena aktywności uczniów w czasie analizy tekstu biblijnego. – Wartościowanie wypowiedzi w czasie omawiania ekspozycji przedstawiającej troskę dzieci o rośliny i zwierzęta. – Ocena pracy podręcznikiem.	Edukacja polonistyczna: – Wdzięczność Bogu za stworzenie – słownictwo i dobieranie odpowiednich słów do wypowiedzi: podziękowania. – Miłość bliźniego jak siebie samego – przykłady bohaterów lektur lub filmów. Edukacja przyrodnicza: – Ślady Boga wokół – jesień: obserwacja przyrody, nazywanie roślin i zwierząt. Edukacja plastyczna: – Piękno świata – omawianie obrazów lub zdjęć; rysowanie (np. ulubionego stworzenia). Edukacja muzyczna: – Bóg dał nam słuch – słuchanie ciszy; rozpoznawanie głosów z otoczenia. – Wybrana piosenka o stworzeniu – śpiew i zabawy ruchowe. Wychowanie fizyczne: – Bóg stworzył człowieka, jego ciało – dbałość o zdrowie: higiena i ubiór odpowiedni do pogody. Edukacja językowa: – Słownictwo – Bóg, człowiek, także nazwa ulubionego zwierzęcia.

Lp.	TEMAT	CELE KATECHETYCZNE	TREŚCI	WYMAGANIA UCZEŃ:
7.	Pan Bóg stworzył człowieka	Zapoznanie z biblijnym opisem stworzenia człowieka. Uświadomienie, że Bóg dał człowiekowi życie. Wychowanie do modlitwy i wdzięczności Bogu za dar życia.	Stworzenie ludzi przejawem miłości Boga. Bóg – źródło dobra. Wartość własnej osoby.	– identyfikuje pochodzenie człowieka ze stworzeniem przez Boga, – wyjaśnia, że stworzenie świata i ludzi jest przejawem miłości Bożej (A.3.2), – opowiada, że Bóg obdarował człowieka rozumem i wolną wolą (E.1.3), – podaje przykłady okazywania wdzięczności za otrzymane dary (A.2.2), – wyjaśnia, na czym polega wartość własnej osoby, – omawia teksty mówiące o działaniu Boga (A.3.3), – wyjaśnia, że Bóg zaprasza do przyjaźni, jest zawsze blisko nas (A.2.1), – wskazuje w codzienności ślady Bożych darów, – stwierdza, że Bóg jest źródłem dobra (C.2.3).
8.	Pan Bóg stworzył aniołów	Ukazanie że, stworzenie aniołów jest przejawem miłości Boga (A.3), Uświadomienie miłości Boga w akcie stworzenia, Kształtowanie postawy wdzięczności Panu Bogu za stworzenie aniołów.	Stworzenie aniołów przejawem miłości Boga (A.3). Bóg – źródło dobra.	– podaje, że Bóg jest Stwórcą świata duchowego, – omawia teksty mówiące o działaniu Boga (A.3.3), – wyjaśnia, że stworzenie aniołów jest przejawem miłości Bożej (A.3.2), – wyjaśnia pojęcie: anioł, – uzasadnia, na podstawie tekstu biblijnego, że Bóg jest źródłem dobra (C.2.3).

POSTAWY UCZEŃ:	DIAGNOZOWANIE OSIĄGNIĘĆ UCZNIÓW	KORELACJE Z EDUKACJĄ SZKOLNĄ
– interesuje się i cieszy odkrywaną rzeczywistością (A.1.a), – wyraża wdzięczność za dar życia (A.2.b).	– Ocena wypowiedzi na temat stworzenia świata i człowieka. – Wartościowanie wypowiedzi indywidualnych w rozmowie kierowanej. – Obserwacja zachowań uczniów w czasie pracy zespołowej.	Edukacja polonistyczna: – Wdzięczność Bogu za stworzenie – słownictwo i dobieranie odpowiednich słów do wypowiedzi: podziękowania. – Miłość bliźniego jak siebie samego – przykłady bohaterów lektur lub filmów. Edukacja przyrodnicza: – Ślady Boga wokół – jesień: obserwacja przyrody, nazywanie roślin i zwierząt. Edukacja plastyczna: – Piękno świata – omawianie obrazów lub zdjęć; rysowanie (np. ulubionego stworzenia). Edukacja muzyczna: – Bóg dał nam słuch – słuchanie ciszy; rozpoznawanie głosów z otoczenia. – Wybrana piosenka o stworzeniu – śpiew i zabawy ruchowe. Wychowanie fizyczne: – Bóg stworzył człowieka, jego ciało – dbałość o zdrowie: higiena i ubiór odpowiedni do pogody. Edukacja językowa: – Słownictwo – Bóg, człowiek, także nazwa ulubionego zwierzęcia.
– wyraża wdzięczność za stworzenie Aniołów (A.2.b), – planuje modlitwę do Anioła Stróża.	– Ocena wiadomości z ostatniej katechezy. – Obserwacja zaangażowania w pracę zespołową. – Ocena zaangażowania uczniów w czasie omawiania tekstów mówiących, o działaniu Boga, Stwórcy świata duchowego. – Ocena pracy z podręcznikiem. – Ocena pracy domowej.	Edukacja polonistyczna: – Wdzięczność Bogu za stworzenie – słownictwo i dobieranie odpowiednich słów do wypowiedzi: podziękowania. – Miłość bliźniego jak siebie samego – przykłady bohaterów lektur lub filmów. Edukacja przyrodnicza: – Ślady Boga wokół – jesień: obserwacja przyrody, nazywanie roślin i zwierząt. Edukacja plastyczna: – Piękno świata – omawianie obrazów lub zdjęć; rysowanie (np. ulubionego stworzenia). Edukacja muzyczna: – Bóg dał nam słuch – słuchanie ciszy; rozpoznawanie głosów z otoczenia. – Wybrana piosenka o stworzeniu – śpiew i zabawy ruchowe. Wychowanie fizyczne: – Bóg stworzył człowieka, jego ciało – dbałość o zdrowie: higiena i ubiór odpowiedni do pogody. Edukacja językowa: – Słownictwo – Bóg, człowiek, także nazwa ulubionego zwierzęcia.

Lp.	TEMAT	CELE KATECHETYCZNE	TREŚCI	WYMAGANIA UCZEŃ:
9.	Anioł Stróż moim opiekunem	Ukazanie, że Anioł Stróż jest opiekunem ludzi. Wychowanie do modlitwy i wdzięczności Bogu za Anioła Stróża. Zapoznanie z treścią modlitwy do Anioła Stróża.	Bóg – źródło dobra. Anioł Stróż jest opiekunem człowieka.	– nazywa Boga źródłem dobra (A.3.1), – podaje że Anioł Stróż jest opiekunem człowieka (A.2.2), – wyjaśnia pojęcie: Anioł (A.3.4) – wyjaśnia, co to znaczy, że Anioł Stróż czuwa nad nami, – uzasadnia na podstawie tekstu biblijnego, że Bóg jest źródłem dobra (C.2.3), – przyswaja słowa modlitwy do Anioła Stróża.
10.	Pan Bóg mówi do Adama i Ewy	Przekazanie prawdy o obecności i bliskości Boga w życiu ludzi. Zapoznanie z biblijnym opowiadaniem o Adamie i Ewie. Kształtowanie postawy życia przyjaźni z Bogiem.	Bóg – źródło dobra. Kategorie: dobro i zło. Posłuszeństwo Bogu.	– podaje, czym jest zło, – wymienia przejawy dobra i zła w świecie (C.2.1), – wyjaśnia pojęcie wolności (C.3.1), – podaje imiona pierwszych ludzi, – odróżnia dobro od zła (C.2.2), – wskazuje na obecność Boga w życiu człowieka, – uzasadnia konieczność dokonywania wyborów w życiu (C.3.2), – dowodzi, że Bóg zaprasza do przyjaźni, jest zawsze blisko nas (A.2.1).

POSTAWY UCZEŃ:	DIAGNOZOWANIE OSIĄGNIĘĆ UCZNIÓW	KORELACJE Z EDUKACJĄ SZKOLNĄ
– wyraża wdzięczność Bogu za Anioła Stróża (A.2.b), – planuje modlić się do Anioła Stróża, – okazuje posłuszeństwo Bożemu słowu (A.3.a).	– Ocena aktywności uczniów w czasie analizy tekstu biblijnego, w rozmowie kierowanej. – Ocena udziału w modlitwie i śpiewie pieśni. – Wartościowanie wypowiedzi indywidualnych na temat Anioła Stróża jako opiekuna człowieka. – Ocena znajomości tekstu modlitwy do Anioła Stróża.	Edukacja polonistyczna: – Wdzięczność Bogu za stworzenie – słownictwo i dobieranie odpowiednich słów do wypowiedzi: podziękowania. – Miłość bliźniego jak siebie samego – przykłady bohaterów lektur lub filmów. Edukacja przyrodnicza: – Ślady Boga wokół – jesień: obserwacja przyrody, nazywanie roślin i zwierząt. Edukacja plastyczna: – Piękno świata – omawianie obrazów lub zdjęć; rysowanie (np. ulubionego stworzenia). Edukacja muzyczna: – Bóg dał nam słuch – słuchanie ciszy; rozpoznawanie głosów z otoczenia. – Wybrana piosenka o stworzeniu – śpiew i zabawy ruchowe. Wychowanie fizyczne: – Bóg stworzył człowieka, jego ciało – dbałość o zdrowie: higiena i ubiór odpowiedni do pogody. Edukacja językowa: – Słownictwo – Bóg, człowiek, także nazwa ulubionego zwierzęcia.
– pragnie czynić dobro (C.2.a), – stara się unikać zła (C.2.b), – ufa Bogu, który jest dobrem i naśladuje Go w Jego dobroci (C.2.c).	– Ocena zaangażowania uczniów w czasie lekcji. – Wartościowanie wypowiedzi w czasie analizy tekstu biblijnego kategorii: dobro i zło. – Obserwacja zachowań uczniów. – Ocena pracy z podręcznikiem.	Edukacja polonistyczna: – Wdzięczność Bogu za stworzenie – słownictwo i dobieranie odpowiednich słów do wypowiedzi: podziękowania. – Miłość bliźniego jak siebie samego – przykłady bohaterów lektur lub filmów. Edukacja przyrodnicza: – Ślady Boga wokół – jesień: obserwacja przyrody, nazywanie roślin i zwierząt. Edukacja plastyczna: – Piękno świata – omawianie obrazów lub zdjęć; rysowanie (np. ulubionego stworzenia). Edukacja muzyczna: – Bóg dał nam słuch – słuchanie ciszy; rozpoznawanie głosów z otoczenia. – Wybrana piosenka o stworzeniu – śpiew i zabawy ruchowe. Wychowanie fizyczne: – Bóg stworzył człowieka, jego ciało – dbałość o zdrowie: higiena i ubiór odpowiedni do pogody. Edukacja językowa: – Słownictwo – Bóg, człowiek, także nazwa ulubionego zwierzęcia.

Lp.	TEMAT	CELE KATECHETYCZNE	TREŚCI	WYMAGANIA UCZEŃ:
11.	Odpowiadam na Boże wezwanie	Przekazanie prawdy o obecności i bliskości Boga w życiu ludzi. Kształtowanie postawy otwartości na słowo Boże.	Bliskość i obecność Boga wśród nas i w naszym życiu. Powołanie człowieka do służby Bogu na przykładzie Samuela.	– podaje, że człowiek jest powołany do służby Bogu, – omawia teksty mówiące o działaniu Boga (A.3.3), – wyjaśnia, że Bóg zaprasza do przyjaźni (A.2.1), – stwierdza, że Bóg jest zawsze blisko nas.
12.	Kocham bliźniego jak siebie samego	Ukazanie, że dobro pochodzi od Boga. Kształtowanie postawy miłości wobec bliźniego.	W bliźnim dostrzegam Boga. Przykazanie miłości (Łk 10,27).	– podaje, przykłady dobrego postępowania, – podaje, że człowiek jest powołany do służby Bogu, – przytacza treść przykazania miłości, – omawia teksty mówiące o działaniu Boga (A.3.3), – wyjaśnia, co to znaczy: „kochać bliźniego jak siebie samego” (E.1.5), – wyjaśnia, że Bóg zaprasza do przyjaźni (A.2.1), – stwierdza, że Bóg jest zawsze blisko nas, – określa, kogo nazywamy bliźnim.

POSTAWY UCZEŃ:	DIAGNOZOWANIE OSIĄGNIĘĆ UCZNIÓW	KORELACJE Z EDUKACJĄ SZKOLNĄ
– pragnie czynić dobro (C.2.a), – stara się unikać zła (C.2.b), – ufa Bogu, który jest Dobrem i naśladuje Go w Jego dobroci (C.2.c), – przyjmuje postawę otwartości na słowo Boże (A.2.a).	– Ocena aktywności w czasie zabawy integracyjnej. – Wartościowanie wypowiedzi indywidualnych w czasie memoryzacji tekstu biblijnego. – Ocena pracy podręcznikiem i ilustracjami. – Ocena pracy domowej.	Edukacja polonistyczna: – Wdzięczność Bogu za stworzenie – słownictwo i dobieranie odpowiednich słów do wypowiedzi: podziękowania. – Miłość bliźniego jak siebie samego – przykłady bohaterów lektur lub filmów. Edukacja przyrodnicza: – Ślady Boga wokół – jesień: obserwacja przyrody, nazywanie roślin i zwierząt. Edukacja plastyczna: – Piękno świata – omawianie obrazów lub zdjęć; rysowanie (np. ulubionego stworzenia). Edukacja muzyczna: – Bóg dał nam słuch – słuchanie ciszy; rozpoznawanie głosów z otoczenia. – Wybrana piosenka o stworzeniu – śpiew i zabawy ruchowe. Wychowanie fizyczne: – Bóg stworzył człowieka, jego ciało – dbałość o zdrowie: higiena i ubiór odpowiedni do pogody. Edukacja językowa: – Słownictwo – Bóg, człowiek, także nazwa ulubionego zwierzęcia.
– pragnie czynić dobro (C.2.a), – ufa Bogu, który jest Dobrem i naśladuje Go w Jego dobroci (C.2.c), – planuje realizację przykazania miłości w codziennym życiu.	– Ocena wiadomości z ostatniej katechezy. – Wartościowanie wypowiedzi na temat miłości bliźniego, jak siebie samego. – Ocena aktywności w pracy indywidualnej i zbiorowej. – Ocena zaangażowania uczniów w czasie modlitwy i śpiewu.	Edukacja polonistyczna: – Wdzięczność Bogu za stworzenie – słownictwo i dobieranie odpowiednich słów do wypowiedzi: podziękowania. – Miłość bliźniego jak siebie samego – przykłady bohaterów lektur lub filmów. Edukacja przyrodnicza: – Ślady Boga wokół – jesień: obserwacja przyrody, nazywanie roślin i zwierząt. Edukacja plastyczna: – Piękno świata – omawianie obrazów lub zdjęć; rysowanie (np. ulubionego stworzenia). Edukacja muzyczna: – Bóg dał nam słuch – słuchanie ciszy; rozpoznawanie głosów z otoczenia. – Wybrana piosenka o stworzeniu – śpiew i zabawy ruchowe. Wychowanie fizyczne: – Bóg stworzył człowieka, jego ciało – dbałość o zdrowie: higiena i ubiór odpowiedni do pogody. Edukacja językowa: – Słownictwo – Bóg, człowiek, także nazwa ulubionego zwierzęcia.

Lp.	TEMAT	CELE KATECHETYCZNE	TREŚCI	WYMAGANIA UCZEŃ:
13.	Przez chrzest staję się świątynią Ducha Świętego	Ukazanie prawdy, że od chrztu jesteśmy dziećmi Bożymi i świątynią Ducha Świętego. Kształtowanie postawy radości i wdzięczności za bycie dzieckiem Bożym.	Wartość własnej osoby. Człowiek świątynią Ducha Świętego.	– przytacza polecenie, jakie Pan Jezus dał swoim uczniom, – wymienia dary pochodzące od Boga: życie, chrzest, wiara (A.2.4), – wyjaśnia, że sakrament chrztu włącza do wspólnoty Kościoła (E.4.2), – wyjaśnia, że ciało jest świątynią Ducha Świętego, – uzasadnia wartość każdego człowieka jako dziecka Bożego (E.1.2).
III. Bóg mnie kocha				
14.	W kościele spotykam Pana Jezusa	Ukazanie Boga, który bezwarunkowo kocha człowieka i daje mu się poznać. Kształtowanie postawy wdzięczności za obecność Pana Jezusa w kościele.	Znaki obecności Boga w kościele. Podstawowe gesty znaki i symbole liturgiczne. Wspólnota kościelna (E.4).	– podaje, że Pan Bóg jest obecny w kościele, – wymienia znaki obecności Boga w kościele, – wymienia dary pochodzące od Boga: życie, chrzest, wiara (A.2.4), – objaśnia, gdzie jest tabernakulum, – wyjaśnia, czym jest bezwarunkowa miłość Boga do człowieka (E.1.1), – opisuje Kościół jako wspólnotę ludzi wierzących zgromadzonych przez Boga (E.4.1).

POSTAWY UCZEŃ:	DIAGNOZOWANIE OSIĄGNIĘĆ UCZNIÓW	KORELACJE Z EDUKACJĄ SZKOLNĄ
– wyraża wdzięczność za chrzest (A.2.b), – z szacunkiem odnosi się do siebie i innych, – okazuje radość z przynależności do wspólnoty Kościoła (E.4.a), – dziękuje Bogu za otrzymane dary w sakramencie chrztu świętego (F.1.f).	– Ocena zaangażowania w inscenizację. – Uzasadnienia wartości każdego człowieka jako dziecka Bożego. – Ocena pracy podręcznikiem. – Ocena pracy domowej. – Wartościowanie wypowiedzi indywidualnych w czasie powtórzenia wiadomości z rozdziału drugiego. – Utrwalenie wiadomości. – Ocena sprawdzianu, testu.	Edukacja polonistyczna: – Wdzięczność Bogu za stworzenie – słownictwo i dobieranie odpowiednich słów do wypowiedzi: podziękowania. – Miłość bliźniego jak siebie samego – przykłady bohaterów lektur lub filmów. Edukacja przyrodnicza: – Ślady Boga wokół – jesień: obserwacja przyrody, nazywanie roślin i zwierząt. Edukacja plastyczna: – Piękno świata – omawianie obrazów lub zdjęć; rysowanie (np. ulubionego stworzenia). Edukacja muzyczna: – Bóg dał nam słuch – słuchanie ciszy; rozpoznawanie głosów z otoczenia. – Wybrana piosenka o stworzeniu – śpiew i zabawy ruchowe. Wychowanie fizyczne: – Bóg stworzył człowieka, jego ciało – dbałość o zdrowie: higiena i ubiór odpowiedni do pogody. Edukacja językowa: – Słownictwo – Bóg, człowiek, także nazwa ulubionego zwierzęcia.
– wyraża pragnienie spotkania się z Jezusem i innymi ludźmi na Eucharystii (F.1.a), – wyraża wdzięczność za miłość Boga i obecność w Najświętszym Sakramencie (A. 4.1), – planuje stosować słowa modlitwy odmawianej przed Najświętszym Sakramentem (B.13.2).	– Wartościowanie wypowiedzi uczniów w czasie analizy tekstu biblijnego, o bezwarunkowej miłości Boga do człowieka. – Ocena zapamiętanej modlitwy. – Ocena zaangażowania uczniów w czasie katechezy. – Ocena pracy domowej.	Edukacja polonistyczna: – Przykazania Boże – przykłady z lektur lub filmów bohaterów, którzy zachowują przykazania Boże lub ich nie zachowują (w zakresie zrozumiałym dla pierwszoklasisty, np. mówią prawdę lub kłamią, oddają znalezione rzeczy lub niszczą komuś rzeczy, szanują członków rodziny lub źle się do kogoś odnoszą itp.). Edukacja społeczna: – Przykazania Boże – zasady zachowania w szkole i na podwórku: szacunek do ludzi. Edukacja przyrodnicza: – Przykazania Boże – szacunek do przyrody, przygotowania do opieki nad zwierzętami zimą. Edukacja muzyczna: – Piosenki religijne (np. „Bóg kocha mnie takiego, jakim jestem” lub pieśni związane z obecnością i działaniem Boga w liturgii). Edukacja językowa – Słownictwo – Pismo Święte, chrzest.

Lp.	TEMAT	CELE KATECHETYCZNE	TREŚCI	WYMAGANIA UCZEŃ:
15.	Pismo Święte słowem Boga	Ukazanie Boga, który bezwarunkowo kocha człowieka i daje mu się poznać. Uświadomienie, że w Piśmie Świętym jest zawarte słowo Boga, który do nas mówi. Kształtowanie postawy szacunku wobec Pisma Świętego.	Sposoby poznania Boga – Bóg daje się poznać. Pismo Święte księgą wiary – Bóg mówi do mnie.	– identyfikuje spośród różnych ksiąg Pismo Święte, – przytacza słowa Pisma Świętego: Łk 21,33, – wyjaśnia, czym jest Pismo Święte (A.2.3), – uzasadnia, dlaczego powinniśmy czytać Pismo Święte.
16.	Słucham słowa Bożego	Ukazanie Boga, który bezwarunkowo kocha człowieka i daje mu się poznać. Uświadomienie, że w Piśmie Świętym jest zawarte słowo Boga, który do nas mówi. Uświadomienie, że Bóg jest obecny w sprawowanej liturgii. Kształtowanie postawy szacunku wobec Pisma Świętego.	Pismo Święte księgą wiary – Bóg mówi do mnie. Obecność Boga w liturgii Kościoła.	– podaje, że w Piśmie Świętym zawarte jest słowo Boga, – wymienia dary pochodzące od Boga (A.2.4), – objaśnia, jak należy słuchać słowa Bożego, – wskazuje, w jaki sposób Bóg jest obecny w liturgii (B.1.1).

POSTAWY UCZEŃ:	DIAGNOZOWANIE OSIĄGNIĘĆ UCZNIÓW	KORELACJE Z EDUKACJĄ SZKOLNĄ
– okazuje posłuszeństwo Bożemu Słowu (A.3.a), – uważnie słucha słów Pisma Świętego (A.2.a), – okazuje szacunek wobec słowa Bożego (A.2.c).	– Ocena aktywności i postawy na modlitwie i w czasie śpiewu. – Wartościowanie wypowiedzi indywidualnych na temat Pisma Świętego. – Obserwacja uczniów w czasie celebracji. – Ocenianie kształtujące. – Ocena aktywności i wiadomości uczniów. – Ocena zaangażowania w pracę grupową i prezentację.	Edukacja polonistyczna: – Przykazania Boże – przykłady z lektur lub filmów bohaterów, którzy zachowują przykazania Boże lub ich nie zachowują (w zakresie zrozumiałym dla pierwszoklasisty, np. mówią prawdę lub kłamią, oddają znalezione rzeczy lub niszczą komuś rzeczy, szanują członków rodziny lub źle się do kogoś odnoszą itp.). Edukacja społeczna: – Przykazania Boże – zasady zachowania w szkole i na podwórku: szacunek do ludzi. Edukacja przyrodnicza: – Przykazania Boże – szacunek do przyrody, przygotowania do opieki nad zwierzętami zimą. Edukacja muzyczna: – Piosenki religijne (np. „Bóg kocha mnie takiego, jakim jestem” lub pieśni związane z obecnością i działaniem Boga w liturgii). Edukacja językowa – Słownictwo – Pismo Święte, chrzest.
– okazuje posłuszeństwo Bożemu słowu (A.3.a), – uważnie słucha słów Pisma Świętego (A.2.a), – okazuje wiarę i szacunek wobec Boga obecnego w liturgii (B.1.a), – wyraża pragnienie częstego spotkania się z Bogiem w liturgii (B.1.b).	– Ocena aktywności i wiadomości, obserwacja pracy w grupach. – Obserwacja uczniów w czasie pracy. – Ocena pracy podręcznikiem. – Ocena pracy domowej. – Ocena omawianej ilustracji przedstawiającej dziecko słuchające rodziców. – Zwrócenie szczególnej uwagi na postawę słuchaczy.	Edukacja polonistyczna: – Przykazania Boże – przykłady z lektur lub filmów bohaterów, którzy zachowują przykazania Boże lub ich nie zachowują (w zakresie zrozumiałym dla pierwszoklasisty, np. mówią prawdę lub kłamią, oddają znalezione rzeczy lub niszczą komuś rzeczy, szanują członków rodziny lub źle się do kogoś odnoszą itp.). Edukacja społeczna: – Przykazania Boże – zasady zachowania w szkole i na podwórku: szacunek do ludzi. Edukacja przyrodnicza: – Przykazania Boże – szacunek do przyrody, przygotowania do opieki nad zwierzętami zimą. Edukacja muzyczna: – Piosenki religijne (np. „Bóg kocha mnie takiego, jakim jestem” lub pieśni związane z obecnością i działaniem Boga w liturgii). Edukacja językowa – Słownictwo – Pismo Święte, chrzest.

Lp.	TEMAT	CELE KATECHETYCZNE	TREŚCI	WYMAGANIA UCZEŃ:
17.	Przykazania wyrazem miłości Boga	Ukazanie Boga, który bezwarunkowo kocha człowieka i daje mu się poznać. Zapoznanie z treścią przykazań Bożych. Kształtowanie postawy zaufania do Boga, który prowadzi nas drogą przykazań. Doskonalenie umiejętności oceny swojego postępowania w świetle przykazań.	Bezwarunkowa miłość Boga. Przykazania Boże.	– wymienia przykazania Boże (C.1.1), – podaje, że przykazania są wyrazem miłości Boga do człowieka. Umiejętności – wyjaśnia, czym jest bezwarunkowa miłość Boga do człowieka (E.1.1), – wyjaśnia z pomocą katechety, czym są przykazania Boże (C.1.1), – wskazuje na przykazania Boże jako drogowskazy w życiu.(C.1.3).
18.	Niedziela dniem świętym	Uświadomienie, że Bóg jest obecny w sprawowanej liturgii. Ukazanie niedzieli jako dnia świętego. Wzbudzenie radości ze spotkania z Bogiem w czasie niedzielnej Mszy Świętej.	Obecność Boga w liturgii Kościoła.	– przytacza treść trzeciego przykazania Bożego, – wymienia sposoby świętowania niedzieli (B.6.2), – podaje, że Bóg jest obecny w sprawowanej liturgii (B.1), – wyjaśnia, że niedziela jest pamiątką zmartwychwstania Chrystusa (B.6.1), – wyjaśnia znaczenie trzeciego przykazania Bożego, – wskazuje, w jaki sposób Bóg jest obecny w liturgii (w zgromadzonym ludzie, w osobie kapłana celebrującego, w słowie Bożym, pod eucharystycznymi postaciami chleba i wina) (B.1.1).

POSTAWY UCZEŃ:	DIAGNOZOWANIE OSIĄGNIĘĆ UCZNIÓW	KORELACJE Z EDUKACJĄ SZKOLNĄ
– stara się zachowywać przykazania (C.1.b), – wyraża radość z przestrzegania przykazań (C.1.d).	– Ocena wiadomości z ostatniej katechezy. – Ocena zaangażowania uczniów w czasie katechezy. – Wartościowanie wypowiedzi indywidualnych na temat przykazań. – Ocena znajomości przykazań. – Opiniowanie wypowiedzi uczniów.	Edukacja polonistyczna: – Przykazania Boże – przykłady z lektur lub filmów bohaterów, którzy zachowują przykazania Boże lub ich nie zachowują (w zakresie zrozumiałym dla pierwszoklasisty, np. mówią prawdę lub kłamią, oddają znalezione rzeczy lub niszczą komuś rzeczy, szanują członków rodziny lub źle się do kogoś odnoszą itp.). Edukacja społeczna: – Przykazania Boże – zasady zachowania w szkole i na podwórku: szacunek do ludzi. Edukacja przyrodnicza: – Przykazania Boże – szacunek do przyrody, przygotowania do opieki nad zwierzętami zimą. Edukacja muzyczna: – Piosenki religijne (np. „Bóg kocha mnie takiego, jakim jestem” lub pieśni związane z obecnością i działaniem Boga w liturgii). Edukacja językowa – Słownictwo – Pismo Święte, chrzest.
– okazuje wiarę i szacunek wobec Boga obecnego w liturgii (B.1.a), – wyraża pragnienie częstego spotkania się z Bogiem w liturgii (B.1.b), – świadomie świętuje dzień Pański (B.6.a).	– Ocena zaangażowania uczniów w czasie katechezy. – Wartościowanie wypowiedzi indywidualnych w rozmowie kierowanej na temat trzeciego przykazania. – Rozmowa z oceną zasobu wiedzy na temat świętowania niedzieli. – Wartościowanie wypowiedzi indywidualnych w czasie powtórzenia wiadomości z rozdziału trzeciego. – Utrwalenie wiadomości. – Ocena sprawdzianu, testu.	Edukacja polonistyczna: – Przykazania Boże – przykłady z lektur lub filmów bohaterów, którzy zachowują przykazania Boże lub ich nie zachowują (w zakresie zrozumiałym dla pierwszoklasisty, np. mówią prawdę lub kłamią, oddają znalezione rzeczy lub niszczą komuś rzeczy, szanują członków rodziny lub źle się do kogoś odnoszą itp.). Edukacja społeczna: – Przykazania Boże – zasady zachowania w szkole i na podwórku: szacunek do ludzi. Edukacja przyrodnicza: – Przykazania Boże – szacunek do przyrody, przygotowania do opieki nad zwierzętami zimą. Edukacja muzyczna: – Piosenki religijne (np. „Bóg kocha mnie takiego, jakim jestem” lub pieśni związane z obecnością i działaniem Boga w liturgii). Edukacja językowa – Słownictwo – Pismo Święte, chrzest.

Lp.	TEMAT	CELE KATECHETYCZNE	TREŚCI	WYMAGANIA UCZEŃ:
IV. Bóg troszczy się o mnie				
19.	Bóg miłosierdnym Ojcem	Ukazanie Boga jako miłosiernego Ojca. Kształtowanie postawy wdzięczności za dar Bożego miłosierdzia.	Bóg Miłosiernym Ojcem (J 3, 1-5 – rozmowa Jezusa z Nikodemem i nawrócenie Nikodema).	– przytacza tekst Ewangelii św. Jana: J 3,1-5, – wymienia przejawy Bożego miłosierdzia (B.8.2), – wyjaśnia własnymi słowami pojęcie Bożego miłosierdzia (B.8.1), – wskazuje na Boga jako Miłosiernego Ojca, któremu należy zaufać. – uzasadnia potrzebę zaufania Miłosiernemu Ojcu (B.8.3).
20.	Żyję we wspólnocie rodziny	Ukazanie wartości rodziny w życiu człowieka. Kształtowanie postawy wdzięczności Bogu za dar rodziny.	Wspólnota rodzinna.	– przytacza tekst: Rdz 1,28a (E.2.1), – wymienia przykłady budowania dobrych relacji we wspólnocie rodzinnej i domowej (E.2.2), – charakteryzuje wspólnotę rodzinną, – wskazuje rodzinę jako wspólnotę osób, w której chce żyć.

POSTAWY UCZEŃ:	DIAGNOZOWANIE OSIĄGNIĘĆ UCZNIÓW	KORELACJE Z EDUKACJĄ SZKOLNĄ
– wyraża wdzięczność wobec daru Bożego miłosierdzia (B.8.a), – przyjmuje z wdzięcznością dar Bożego miłosierdzia (B.8.b), – ufa Bogu, przebacza bliźniemu, troszczy się o bliźniego (B.8.c).	– Ocena aktywności indywidualnej w czasie analizy rozmowy Nikodema z Jezusem. – Opiniowanie wypowiedzi uczniów na temat miłosierdzia. – Ocena pracy z podręcznikiem. – Ocenianie kształtujące.	Edukacja polonistyczna: – Relacje w rodzinie, w szkole i na podwórku – słownictwo i dobieranie odpowiednich słów do wypowiedzi: przepraszenie, prośnienie, dziękowanie. Edukacja społeczna: – Wspólnoty, w których żyje uczeń – nawiązanie do praw i obowiązków w rodzinie i szkole. Edukacja plastyczna: – Obrazy i figury Matki Bożej – rozpoznawanie i nazywanie dziedzin sztuk plastycznych, np. malarstwo, rzeźba, wypowiadanie się na temat oglądanych dzieł sztuki plastycznej, przedmiotów, obiektów. Edukacja muzyczna: – Wspólny śpiew – pieśni i piosenki religijne związane z tematyką rozdziału 4 (np. o Matce Bożej). Edukacja językowa: – Słownictwo – modlitwa, Msza Święta.
– wyraża Bogu wdzięczność za dar rodziny i bliskich (E.2.a), – okazuje posłuszeństwo rodzicom i opiekunom, dziadkom (E.2.b), – stara się o budowanie dobrych relacji w rodzinie (E.2.c).	– Ocena aktywności i wiedzy na temat wspólnoty rodzinnej. – Wartościowanie wypowiedzi indywidualnych na temat budowania dobrych relacji we wspólnocie rodzinnej i domowej. – Ocena pracy domowej.	Edukacja polonistyczna: – Relacje w rodzinie, w szkole i na podwórku – słownictwo i dobieranie odpowiednich słów do wypowiedzi: przepraszenie, prośnienie, dziękowanie. Edukacja społeczna: – Wspólnoty, w których żyje uczeń – nawiązanie do praw i obowiązków w rodzinie i szkole. Edukacja plastyczna: – Obrazy i figury Matki Bożej – rozpoznawanie i nazywanie dziedzin sztuk plastycznych, np. malarstwo, rzeźba, wypowiadanie się na temat oglądanych dzieł sztuki plastycznej, przedmiotów, obiektów. Edukacja muzyczna: – Wspólny śpiew – pieśni i piosenki religijne związane z tematyką rozdziału (np. o Matce Bożej). Edukacja językowa: – Słownictwo – modlitwa, Msza Święta.

Lp.	TEMAT	CELE KATECHETYCZNE	TREŚCI	WYMAGANIA UCZEŃ:
21.	Od chrztu należę do wspól- noty Kościoła	Uświadomienie roli wspólnoty kościelnej jako rodziny dzieci Bożych. Zapoznanie ze znaczeniem podstawowych gestów, znaków i symboli liturgicznych. Wzbudzenie radości z przynależności do wspólnoty parafialnej.	Wspólnota kościelna. Podstawowe gesty, znaki i symbole liturgiczne.	– podaje cechy wspólnoty parafialnej, – rozpoznaje i nazywa gesty, znaki oraz symbole liturgiczne (B.2.2), – opisuje Kościół jako wspólnotę ludzi wierzących zgromadzonych przez Boga (E.4.1), – przytacza tekst: Dz 2,38, – wyjaśnia, czym jest wspólnota parafialna (E.4.4), – wyjaśnia, że sakrament chrztu włącza do wspólnoty Kościoła (E.4.2), – charakteryzuje relacje panujące we wspólnocie (E.4.5).
22.	Wspólnota szkolna miejszem budowania relacji	Ukazanie znaczenia szkoły w budowaniu relacji międzyludzkich. Wychowanie do przestrzegania zasad dobrego zachowania.	Wspólnota szkolna.	– wymienia zasady dobrego zachowania w szkole (E.3.2), – opisuje, czym jest wspólnota szkolna (E.3.1), – przytacza tekst: 1Tes 5,13b.15, – charakteryzuje relacje między członkami wspólnoty szkolnej (E.3.4), – charakteryzuje cechy koleżeństwa i przyjaźni (E.3.5), – uzasadnia konieczność respektowania zasad ustalonych we wspólnocie szkolnej (E.3.3).

POSTAWY UCZEŃ:	DIAGNOZOWANIE OSIĄGNIĘĆ UCZNIÓW	KORELACJE Z EDUKACJĄ SZKOLNĄ
– troszczy się o wspólnotę Kościoła (E.4.a), – okazuje radość z przyjęcia do wspólnoty Kościoła (E.4.b), – angażuje się w życie wspólnoty parafialnej (E.4.c).	– Opiniowanie indywidualnych wypowiedzi na temat chrztu, obserwacja w czasie pracy. – Ocena znajomości symboli chrztu świętego. – Rozmowa oceniająca o wspólnocie parafialnej. – Ocenianie kształtujące.	Edukacja polonistyczna: – Relacje w rodzinie, w szkole i na podwórku – słownictwo i dobieranie odpowiednich słów do wypowiedzi: przepraszanie, proszenie, dziękowanie. Edukacja społeczna: – Wspólnoty, w których żyje uczeń – nawiązanie do praw i obowiązków w rodzinie i szkole. Edukacja plastyczna: – Obrazy i figury Matki Bożej – rozpoznawanie i nazywanie dziedzin sztuk plastycznych, np. malarstwo, rzeźba, wypowiadanie się na temat oglądanych dzieł sztuki plastycznej, przedmiotów, obiektów. Edukacja muzyczna: – Wspólny śpiew – pieśni i piosenki religijne związane z tematyką rozdziału (np. o Matce Bożej). Edukacja językowa: – Słownictwo – modlitwa, Msza Święta.
– przestrzega zasad obowiązujących w szkole (E.3.a), – okazuje radość z przyjęcia do wspólnoty szkolnej, – buduje dobre relacje we wspólnocie szkolnej (E.3.b).	– Ocena wiadomości z ostatniej katechezy, – Ocena analizy tekstu biblijnego. – Wartościowanie wypowiedzi uczniów na temat wspólnoty szkolnej. – Opiniowanie wypowiedzi na temat zasad panujących w szkole. – Ocena pracy domowej.	Edukacja polonistyczna: – Relacje w rodzinie, w szkole i na podwórku – słownictwo i dobieranie odpowiednich słów do wypowiedzi: przepraszanie, proszenie, dziękowanie. Edukacja społeczna: – Wspólnoty, w których żyje uczeń – nawiązanie do praw i obowiązków w rodzinie i szkole. Edukacja plastyczna: – Obrazy i figury Matki Bożej – rozpoznawanie i nazywanie dziedzin sztuk plastycznych, np. malarstwo, rzeźba, wypowiadanie się na temat oglądanych dzieł sztuki plastycznej, przedmiotów, obiektów. Edukacja muzyczna: – Wspólny śpiew – pieśni i piosenki religijne związane z tematyką rozdziału (np. o Matce Bożej). Edukacja językowa: – Słownictwo – modlitwa, Msza Święta.

Lp.	TEMAT	CELE KATECHETYCZNE	TREŚCI	WYMAGANIA UCZEŃ:
23.	Maryja Matką Chrystusa i naszą	Ukazanie Maryi jako osoby wybranej przez Boga na Matkę Pana Jezusa i naszą. Kształtowanie postawy zaufania do Maryi jako Matki Chrystusa i naszej.	Maryja Matką Chrystusa i naszą (Łk 1, 26-31 – scena zwiastowania).	– podaje, że Pan Bóg wybrał Maryję na Matkę Pana Jezusa - Zbawiciela, – wyjaśnia, że Maryja jest Matką Jezusa i wszystkich ludzi (A.4.2), – opowiada scenę Zwiastowania, – wyjaśnia, jak Maryja pomaga nam w drodze do świętości, – charakteryzuje modlitwę Maryi (D.5.1), – podaje z pamięci najważniejsze maryjne modlitwy - Pozdrowienie Anielskie (D.5.3).
24.	Uczynki mił- sierdzia w moim życiu	Zapoznanie z uczynkami miłosierdzia w życiu człowieka. Kształtowanie umiejętności i postawy czynienia dobra.	Ukazanie uczynków miłosierdzia jako podstawowego obowiązku człowieka.	– podaje przykłady uczynków miłosierdzia (E.4.7), – omawia uczynki miłosierdzia (E.4.6), – wyjaśnia istotę uczynków miłosierdzia (E.4.6), – uzasadnia potrzebę spełniania dobrych uczynków (E.4.a).

POSTAWY UCZEŃ:	DIAGNOZOWANIE OSIĄGNIĘĆ UCZNIÓW	KORELACJE Z EDUKACJĄ SZKOLNĄ
– wyraża postawę zaufania do Maryi - Matki Chrystusa i naszej, – planuje modlitwę za wstawiennictwem Maryi, – na wzór Maryi modli się w różnych okolicznościach życia (D.5.a), – wraz z Maryją wielbi Boga, prosi Go i ufa Mu (D.5.c).	– Ocena aktywności. – Obserwacja pracy zespołowej. – Ocena znajomości najważniejszych modlitw maryjnych. – Ocena pracy podrećnikiem. – Ocena pracy domowej.	Edukacja polonistyczna: – Relacje w rodzinie, w szkole i na podwórku – słownictwo i dobieranie odpowiednich słów do wypowiedzi: przepraszenie, prośnienie, dziękowanie. Edukacja społeczna: – Wspólnoty, w których żyje uczeń – nawiązanie do praw i obowiązków w rodzinie i szkole. Edukacja plastyczna: – Obrazy i figury Matki Bożej – rozpoznawanie i nazywanie dziedzin sztuk plastycznych, np. malarstwo, rzeźba, wypowiadanie się na temat oglądanych dzieł sztuki plastycznej, przedmiotów, obiektów. Edukacja muzyczna: – Wspólny śpiew – pieśni i piosenki religijne związane z tematyką rozdziału (np. o Matce Bożej). Edukacja językowa: – Słownictwo – modlitwa, Msza Święta.
– planuje sposoby spełniania dobrych uczynków, – stara się naśladować postawę Jezusa wobec potrzebujących (F.1.h), – wybiera sposoby pomocy innym, – stara się kochać siebie i bliźniego (E.1.e).	– Ocena aktywności, ocena śpiewu. – Wartościowanie wypowiedzi indywidualnych na temat uczynków miłosierdzia. – Ocena zaangażowania uczniów w czasie katechezy. – Ocena znajomości uczynków miłosierdzia.	Edukacja polonistyczna: – Relacje w rodzinie, w szkole i na podwórku – słownictwo i dobieranie odpowiednich słów do wypowiedzi: przepraszenie, prośnienie, dziękowanie. Edukacja społeczna: – Wspólnoty, w których żyje uczeń – nawiązanie do praw i obowiązków w rodzinie i szkole. Edukacja plastyczna: – Obrazy i figury Matki Bożej – rozpoznawanie i nazywanie dziedzin sztuk plastycznych, np. malarstwo, rzeźba, wypowiadanie się na temat oglądanych dzieł sztuki plastycznej, przedmiotów, obiektów. Edukacja muzyczna: – Wspólny śpiew – pieśni i piosenki religijne związane z tematyką rozdziału (np. o Matce Bożej). Edukacja językowa: – Słownictwo – modlitwa, Msza Święta.

Lp.	TEMAT	CELE KATECHETYCZNE	TREŚCI	WYMAGANIA UCZEŃ:
25.	Naśladowuję Jezusa w posłuszeństwie	Ukazanie Pana Jezusa posłusznego Maryi i Józefowi. Kształtowanie postawy posłuszeństwa wobec rodziców.	Postawy okazywania posłuszeństwa wobec rodziców.	– podaje znaczenie słowa: „naśladować”, – opowiada, jak można okazać posłuszeństwo rodzicom, – wyjaśnia, w czym powinien naśladować Pana Jezusa.
26.	Naśladowuję Jezusa w dobroci	Zapoznanie z prawdą, że Jezus pragnie, abyśmy Go naśladowali w dobroci. Kształtowanie postawy okazywania miłości i dobroci wobec innych.	Postawy okazywania miłości i dobroci wobec innych (J 15,12).	– podaje znaczenie słowa „dobro”, – wymienia przykłady budowania dobrych relacji we wspólnocie rodzinnej, domowej (E.2.2), – wskazuje przykłady naśladowania Pana Jezusa, – objaśnia, w jaki sposób można okazywać dobroć ludziom, – ocenia swoje postępowanie wobec innych.

POSTAWY UCZEŃ:	DIAGNOZOWANIE OSIĄGNIĘĆ UCZNIÓW	KORELACJE Z EDUKACJĄ SZKOLNĄ
– wyraża wdzięczność rodzicom za ich miłość, – wyraża pragnienie posłuszeństwa wobec rodziców, – okazuje posłuszeństwo Bożemu słowu (C.1.c), – okazuje posłuszeństwo rodzicom, opiekunom, dziadkom (E.1.e).	– Ocena wiadomości z ostatniej katechezy. – Ocena pracy podręcznikiem. – Ocena pracy domowej. – Ocena samodzielnej pracy uczniów. – Ocena prac plastycznych.	Edukacja polonistyczna: – Relacje w rodzinie, w szkole i na podwórku – słownictwo i dobieranie odpowiednich słów do wypowiedzi: przepraszenie, prośnienie, dziękowanie. Edukacja społeczna: – Wspólnoty, w których żyje uczeń – nawiązanie do praw i obowiązków w rodzinie i szkole. Edukacja plastyczna: – Obrazy i figury Matki Bożej – rozpoznawanie i nazywanie dziedzin sztuk plastycznych, np. malarstwo, rzeźba, wypowiadanie się na temat oglądanych dzieł sztuki plastycznej, przedmiotów, obiektów. Edukacja muzyczna: – Wspólny śpiew – pieśni i piosenki religijne związane z tematyką rozdziału (np. o Matce Bożej). Edukacja językowa: – Słownictwo – modlitwa, Msza Święta.
– jest otwarty na miłość i dobro (E.1.a), – okazuje miłość i dobroć wobec innych, – szanuje siebie i innych w świecie realnym i wirtualnym (E.1.c), – planuje czynić dobro.	– Wartościowanie wypowiedzi uczniów o naśladowaniu Jezusa w dobroci. – Ocena zaangażowania uczniów w czasie pracy. – Opiniowanie treści wniosków wypracowanych w trakcie zajęć.	Edukacja polonistyczna: – Relacje w rodzinie, w szkole i na podwórku – słownictwo i dobieranie odpowiednich słów do wypowiedzi: przepraszenie, prośnienie, dziękowanie. Edukacja społeczna: – Wspólnoty, w których żyje uczeń – nawiązanie do praw i obowiązków w rodzinie i szkole. Edukacja plastyczna: – Obrazy i figury Matki Bożej – rozpoznawanie i nazywanie dziedzin sztuk plastycznych, np. malarstwo, rzeźba, wypowiadanie się na temat oglądanych dzieł sztuki plastycznej, przedmiotów, obiektów. Edukacja muzyczna: – Wspólny śpiew – pieśni i piosenki religijne związane z tematyką rozdziału (np. o Matce Bożej). Edukacja językowa: – Słownictwo – modlitwa, Msza Święta.

Lp.	TEMAT	CELE KATECHETYCZNE	TREŚCI	WYMAGANIA UCZEŃ:
27.	Naśladowę Jezusa w modlitwie	Ukazanie modlitwy jako rozmowy z Bogiem. Wychowanie do codziennej i sumiennej modlitwy.	Najważniejsze cechy modlitwy Jezusa (zjednoczenie z Ojcem, ufna rozmowa, gotowość na wypełnienie woli Bożej) (D.3.2).	– podaje, czym jest modlitwa i na czym polega (D.1.1), – podaje, kto jest dla nas wzorem modlitwy, – przytacza modlitwę: „Ojcze nasz”, – objaśnia, czym jest modlitwa, – podaje, że modlitwa jest rozmową z Bogiem, – wyjaśnia rolę modlitwy w życiu człowieka (D.2.3), – wnioskuje, że, odmawiając modlitwę, okazuje Bogu swoją miłość, – dowodzi, że Jezus jest najdoskonalszym wzorem modlitwy (D.3.1).
28.	Modlitwa rozmową z dobrym Ojcem	Ukazanie prawdy, że modlitwa jest rozmową z Bogiem, który jest naszym dobrym Ojcem. Zachęcenie do modlitwy rano i wieczorem.	Dialog z Bogiem poprzez modlitwę (Łk 23,34; Łk 11,1-4 - modlitwa Jezusa i Ojciec nasz).	– podaje, że modlitwa jest rozmową z Bogiem, – wyjaśnia, czym jest i na czym polega modlitwa (D.1.1), – wskazuje, co może powiedzieć Bogu na modlitwie, – wyraża pragnienie spotkania się z Bogiem na modlitwie (D.1.a), – podaje najważniejsze cechy modlitwy Jezusa (zjednoczenie z Ojcem, ufna rozmowa) (D.3.2), – podaje warunki skuteczności modlitwy (zgodność z wolą Boga, dobro człowieka, zbawienie) (D.3.3), – wyjaśnia, co to znaczy, że Bóg jest dobrym Ojcem, – wnioskuje, że, odmawiając modlitwę, okazuje Bogu swoją miłość, – dowodzi, że Jezus jest najdoskonalszym wzorem modlitwy (D.3.1).

POSTAWY UCZEŃ:	DIAGNOZOWANIE OSIĄGNIĘĆ UCZNIÓW	KORELACJE Z EDUKACJĄ SZKOLNĄ
– wyraża potrzebę modlitwy (D.1.a), – zachowuje właściwą postawę podczas modlitwy.	– Ocena wiadomości z ostatniej katechezy. – Ocena aktywności uczniów. – Wartościowanie wypowiedzi ustnych na temat modlitwy Jezusa jako najdoskońszego wzoru. – Ocena pracy domowej.	Edukacja polonistyczna: – Relacje w rodzinie, w szkole i na podwórku – słownictwo i dobieranie odpowiednich słów do wypowiedzi: przepraszenie, prośnienie, dziękowanie. Edukacja społeczna: – Wspólnoty, w których żyje uczeń – nawiązanie do praw i obowiązków w rodzinie i szkole. Edukacja plastyczna: – Obrazy i figury Matki Bożej – rozpoznawanie i nazywanie dziedzin sztuk plastycznych, np. malarstwo, rzeźba, wypowiadanie się na temat oglądanych dzieł sztuki plastycznej, przedmiotów, obiektów. Edukacja muzyczna: – Wspólny śpiew – pieśni i piosenki religijne związane z tematyką rozdziału (np. o Matce Bożej). Edukacja językowa: – Słownictwo – modlitwa, Msza Święta.
– wyraża pragnienie spotkania się z Bogiem na modlitwie (D.1.a), – planuje modlić się do Boga, – modli się, biorąc przykład z Jezusa (D.3.d).	– Ocena pracy podręcznikiem. – Ocena wypowiedzi uczniów na temat dialogu z Bogiem poprzez modlitwę. – Wartościowanie wypowiedzi indywidualnych w czasie powtórzenia wiadomości z rozdziału czwartego. – Utrwalenie wiadomości. – Ocena sprawdzianu testu.	Edukacja polonistyczna: – Relacje w rodzinie, w szkole i na podwórku – słownictwo i dobieranie odpowiednich słów do wypowiedzi: przepraszenie, prośnienie, dziękowanie. Edukacja społeczna: – Wspólnoty, w których żyje uczeń – nawiązanie do praw i obowiązków w rodzinie i szkole. Edukacja plastyczna: – Obrazy i figury Matki Bożej – rozpoznawanie i nazywanie dziedzin sztuk plastycznych, np. malarstwo, rzeźba, wypowiadanie się na temat oglądanych dzieł sztuki plastycznej, przedmiotów, obiektów. Edukacja muzyczna: – Wspólny śpiew – pieśni i piosenki religijne związane z tematyką rozdziału (np. o Matce Bożej). Edukacja językowa: – Słownictwo – modlitwa, Msza Święta.

Lp.	TEMAT	CELE KATECHETYCZNE	TREŚCI	WYMAGANIA UCZEŃ:
V. Jesteśmy Bożą rodziną				
29.	Moje miejsce w rodzinie	Zapoznanie z pochodzeniem i cechami rodziny. Uświadomienie roli i miejsca dziecka w rodzinie.	Cechy wspólnoty rodzinnej. Pochodzenie rodziny.	– wymienia przykłady budowania dobrych relacji we wspólnocie rodzinnej (E.2.2), – charakteryzuje wspólnotę rodzinną (E.2.1), – wskazuje na więzi osobowe w rodzinie.
30.	Godność dziecka Bożego	Ukazanie godności dziecka Bożego. Kształtowanie postawy szacunku wobec życia i zdrowia.	Miejsce dziecka w rodzinie. Godność dziecka Bożego.	– podaje, że Bóg wyposażył człowieka w ciało, duszę, rozum, wolną wolę i emocje (E.1.3), – wyjaśnia, na czym polega bezwarunkowa miłość Boga do człowieka (E.1.1), – wyjaśnia, co to znaczy, że Bóg wyposażył człowieka w ciało, duszę, rozum, wolną wolę i emocje (E.1.3), – uzasadnia wartość każdego człowieka jako dziecka Bożego (E.1.2).

POSTAWY UCZEŃ:	DIAGNOZOWANIE OSIĄGNIĘĆ UCZNIÓW	KORELACJE Z EDUKACJĄ SZKOLNĄ
– jest życzliwy i koleżeński wobec rówieśników (C.5.a), – wyraża wdzięczność Bogu za dar rodziny i bliskich (E.2.a), – okazuje posłuszeństwo rodzicom, opiekunom, dziadkom (E.2.b).	– Ocena wypowiedzi w czasie analizy tekstu biblijnego oraz ilustracji przedstawiającej rodzinę wielopokoleniową. – Wartościowanie wypowiedzi w czasie dyskusji o miejscu dziecka w rodzinie. – Ocena pracy plastycznej.	Edukacja polonistyczna: – Wspólnoty, w których żyje uczeń – nazywanie członków rodziny, opowiadanie o ich zajęciach, omawianie wzajemnych relacji i emocji na podstawie bohaterów znanych lektur lub filmów (np. postaci z „Baśni” J.Ch. Andersena). Edukacja społeczna: – Bóg obdarza człowieka – wzrok, dotyk, słuch, węch, smak jako zmysły, którymi poznajemy świat. – Wzajemne relacje w rodzinie, w szkole i na podwórku – nazywanie i okazywanie emocji. Edukacja plastyczna: – Wspólnoty, w których żyje uczeń – np. rysowanie (lub zdjęcie) swojej rodziny i uzupełnianie o rodzinę Bożą. Edukacja muzyczna: – Odpowiednio dobrane piosenki religijne – śpiew (np. „Dzieckiem Bożym jestem ja”). Edukacja językowa: – Słownictwo – nazwy członków rodziny: mama, tata, siostra, brat, babcia, dziadek itp. oraz Bóg Ojciec, Syn Boży.
– okazuje pragnienie życia w zgodzie z samym sobą i innymi (E.1.d), – stara się kochać siebie i bliźniego (E.1.e), – szanuje siebie i innych w świecie realnym i wirtualnym (E.1.e), – wyraża Bogu wdzięczność za dar stworzenia i otrzymane dary (E.1.b).	– Ocena aktywności podczas wyjaśnienia, co to znaczy, że Bóg wyposażył człowieka w ciało, duszę, rozum, wolną wolę i emocje. – Ocena pracy podręcznikiem. – Wartościowanie wypowiedzi uczniów w czasie modlitwy spontanicznej. – Ocena prac plastycznych.	Edukacja polonistyczna: – Wspólnoty, w których żyje uczeń – nazywanie członków rodziny, opowiadanie o ich zajęciach, omawianie wzajemnych relacji i emocji na podstawie bohaterów znanych lektur lub filmów (np. postaci z „Baśni” J.Ch. Andersena). Edukacja społeczna: – Bóg obdarza człowieka – wzrok, dotyk, słuch, węch, smak jako zmysły, którymi poznajemy świat. – Wzajemne relacje w rodzinie, w szkole i na podwórku – nazywanie i okazywanie emocji. Edukacja plastyczna: – Wspólnoty, w których żyje uczeń – np. rysowanie (lub zdjęcie) swojej rodziny i uzupełnianie o rodzinę Bożą. Edukacja muzyczna: – Odpowiednio dobrane piosenki religijne – śpiew (np. „Dzieckiem Bożym jestem ja”). Edukacja językowa: – Słownictwo – nazwy członków rodziny: mama, tata, siostra, brat, babcia, dziadek itp. oraz Bóg Ojciec, Syn Boży.

Lp.	TEMAT	CELE KATECHETYCZNE	TREŚCI	WYMAGANIA UCZEŃ:
31.	Kocham mamę tak, jak Pan Jezus Maryję	Przedstawienie prawdy, że Pan Jezus jest wzorem okazywania miłości mamie. Kształtowanie prawidłowych więzi w rodzinie i wspólnocie Kościoła.	Więzi między osobami w rodzinie.	– podaje, że Pan Jezus jest wzorem okazywania miłości mamie, – rozpoznanie i nazywa swoje emocje oraz emocje innych osób (E. 1.4), – objaśnia, w jaki sposób można okazać miłość swojej mamie na wzór Pana Jezusa, – wskazuje na konieczność okazywania miłości swojej mamie i modlitwy za nią, – stwierdza, że swoim postępowaniem przynosi radość bądź smutek swojej mamie.
32.	Okazuję miłość tacie	Ukazanie roli ojca w życiu rodziny. Kształtowanie prawidłowych więzi w rodzinie i wspólnocie Kościoła.	Więzi między osobami w rodzinie.	– podaje, że Pan Jezus uczy, jak okazywać miłość tacie, – rozpoznaje i nazywa swoje emocje oraz emocje innych osób (E.1.4), – wyjaśnia, na czym polega okazywanie miłości tacie, – określa sposoby okazywania wdzięczności tacie.

POSTAWY UCZEŃ:	DIAGNOZOWANIE OSIĄGNIĘĆ UCZNIÓW	KORELACJE Z EDUKACJĄ SZKOLNĄ
– stara się kochać siebie i bliźniego (E.1.e), – wyraża wdzięczność Bogu za dar rodziny i bliskich (E.2.a), – okazuje posłuszeństwo rodzicom, opiekunom, dziadkom (E.2.b).	– Ocena pracy domowej. – Ocena zaangażowania uczniów w czasie pracy grupowej. – Wartościowanie wypowiedzi indywidualnych na temat okazywania miłości swojej mamie. – Ocena aktywności i poprawności w przekazie informacji.	Edukacja polonistyczna: – Wspólnoty, w których żyje uczeń – nazywanie członków rodziny, opowiadanie o ich zajęciach, omawianie wzajemnych relacji i emocji na podstawie bohaterów znanych lektur lub filmów (np. postaci z „Baśni” J.Ch. Andersena). Edukacja społeczna: – Bóg obdarza człowieka – wzrok, dotyk, słuch, węch, smak jako zmysły, którymi poznajemy świat. – Wzajemne relacje w rodzinie, w szkole i na podwórku – nazywanie i okazywanie emocji. Edukacja plastyczna: – Wspólnoty, w których żyje uczeń – np. rysowanie (lub zdjęcie) swojej rodziny i uzupełnianie o rodzinę Bożą. Edukacja muzyczna: – Odpowiednio dobrane piosenki religijne – śpiew (np. „Dzieckiem Bożym jestem ja”). Edukacja językowa: – Słownictwo – nazwy członków rodziny: mama, tata, siostra, brat, babcia, dziadek itp. oraz Bóg Ojciec, Syn Boży.
– stara się kochać siebie i bliźniego (E.1.e), – wyraża wdzięczność Bogu za dar rodziny i bliskich (E.2.a), – okazuje posłuszeństwo rodzicom, opiekunom, dziadkom (E.2.b).	– Ocena aktywności uczniów w czasie analizy opowiadania. – Ocena wypowiedzi na temat okazywania miłości tacie. – Ocena pracy podręcznikiem.	Edukacja polonistyczna: – Wspólnoty, w których żyje uczeń – nazywanie członków rodziny, opowiadanie o ich zajęciach, omawianie wzajemnych relacji i emocji na podstawie bohaterów znanych lektur lub filmów (np. postaci z „Baśni” J.Ch. Andersena). Edukacja społeczna: – Bóg obdarza człowieka – wzrok, dotyk, słuch, węch, smak jako zmysły, którymi poznajemy świat. – Wzajemne relacje w rodzinie, w szkole i na podwórku – nazywanie i okazywanie emocji. Edukacja plastyczna: – Wspólnoty, w których żyje uczeń – np. rysowanie (lub zdjęcie) swojej rodziny i uzupełnianie o rodzinę Bożą. Edukacja muzyczna: – Odpowiednio dobrane piosenki religijne – śpiew (np. „Dzieckiem Bożym jestem ja”). Edukacja językowa: – Słownictwo – nazwy członków rodziny: mama, tata, siostra, brat, babcia, dziadek itp. oraz Bóg Ojciec, Syn Boży.

Lp.	TEMAT	CELE KATECHETYCZNE	TREŚCI	WYMAGANIA UCZEŃ:
33.	Dziękuję Bogu za dar Bożej rodziny	Ukazanie cech Bożej rodziny. Kształtowanie prawidłowych więzi w rodzinie i wspólnocie Kościoła.	Więzi między osobami w rodzinie. Cechy Bożej rodziny.	– wymienia przykłady budowania dobrych relacji we wspólnocie rodzinnej i domowej (E.2.2), – wyjaśnia że przez miłość do rodziców, rodzeństwa, rówieśników okazuje miłość Bogu (E.2.c), – charakteryzuje wspólnotę rodzinną (E.2.1), – rozpoznaje i nazywa swoje emocje oraz emocje innych osób (E.1.4).
VI. Katechezy okolicznościowe				
34.	Św. Stanisław Kostka – patron dzieci i młodzieży	Ukazanie znaczenia świętowania dnia św. Stanisława Kostki jako wzoru miłości do Boga. Kształtowanie postawy modlitwy przez wstawianictwo św. Stanisława Kostki – patrona dzieci i młodzieży.	Uświadomienie potrzeby kształtowania własnej drogi do świętości.	– podaje, że Stanisław Kostka jest patronem dzieci i młodzieży – wyjaśnia, w jaki sposób św. Stanisław okazywał miłość Bogu (D.7.1), – interpretuje tekst biblijny jako wezwanie do świętości, – objaśnia, co należy czynić, aby osiągnąć świętość (E.1.d.), – opowiada o życiu św. Stanisława Kostki, – wybiera sposoby naśladowania swego patrona, – uzasadnia potrzebę nieustannego poszukiwania Boga w codziennych wydarzeniach.

POSTAWY UCZEŃ:	DIAGNOZOWANIE OSIĄGNIĘĆ UCZNIÓW	KORELACJE Z EDUKACJĄ SZKOLNĄ
– stara się kochać siebie i bliźniego (E.1.e), – wyraża wdzięczność Bogu za dar rodziny i bliskich (E.2.a), – okazuje posłuszeństwo rodzicom, opiekunom, dziadkom (E.2.b), – stara się o budowanie dobrych relacji w rodzinie i Kościele jako rodzinie dzieci Bożych (E.2.c).	– Wartościowanie wypowiedzi indywidualnych na temat ekspozycji przedstawiającej rodziny uczniów. – Ocena zaangażowania uczniów w czasie podawania przykładów budowania dobrych relacji we wspólnocie rodzinnej i domowej. – Wartościowanie wypowiedzi indywidualnych w czasie powtórzenia wiadomości z rozdziału piątego. – Utrwalenie wiadomości. – Ocena sprawdzianu, testu.	Edukacja polonistyczna: – Wspólnoty, w których żyje uczeń – nazywanie członków rodziny, opowiadanie o ich zajęciach, omawianie wzajemnych relacji i emocji na podstawie bohaterów znanych lektur lub filmów (np. postaci z „Baśni” J.Ch. Andersena). Edukacja społeczna: – Bóg obdarza człowieka – wzrok, dotyk, słuch, węch, smak jako zmysły, którymi poznajemy świat. – Wzajemne relacje w rodzinie, w szkole i na podwórku – nazywanie i okazywanie emocji. Edukacja plastyczna: – Wspólnoty, w których żyje uczeń – np. rysowanie (lub zdjęcie) swojej rodziny i uzupełnianie o rodzinę Bożą. Edukacja muzyczna: – Odpowiednio dobrane piosenki religijne – śpiew (np. „Dzieckiem Bożym jestem ja”). Edukacja językowa: – Słownictwo – nazwy członków rodziny: mama, tata, siostra, brat, babcia, dziadek itp. oraz Bóg Ojciec, Syn Boży.
– angażuje się w przeżywanie wydarzeń w roku liturgicznym, – okazuje dobroć bliźnim, – wyraża pragnienie modlitwy na wzór świętego patrona (D.7.a), – planuje wziąć udział w uroczystości św. Stanisława Kostki.	– Ocena aktywności podczas interpretacji tekstu biblijnego jako wezwanie do świętości. – Ocena zaangażowania uczniów w czasie omawianego życiorysu świętego Stanisława Kostki. – Wartościowanie wypowiedzi indywidualnych na temat poszukiwania Boga w codziennych wydarzeniach.	Edukacja polonistyczna: – Życzenia świąteczne – słownictwo i dobieranie odpowiednich słów do wypowiedzi: składanie życzeń. Edukacja społeczna: – Zwyczaje świąteczne – opowiadanie o zwyczajach świątecznych w rodzinie. Edukacja plastyczna: – Zwyczaje świąteczne – prace plastyczne. Edukacja muzyczna: – Śpiew – pieśni związane z okresem liturgicznym i uroczystościami kościelnymi. Edukacja językowa: – Słownictwo – nazwy świąt: Boże Narodzenie, Wielkanoc.

Lp.	TEMAT	CELE KATECHETYCZNE	TREŚCI	WYMAGANIA UCZEŃ:
35.	Ze Świętą Bernadettą modlę się do Maryi	Ukazanie najważniejszych wydarzeń w roku liturgicznym. Zapoznanie z objawieniami Matki Bożej w Lourdes. Zachęcenie do uczestnictwa w nabożeństwach różańcowych.	Modlimy się na różańcu (Mt 18,19-20 – podstawa skuteczności modlitwy).	– podaje, komu Matka Boża poleciła modlić się na różańcu, – wskazuje miejsce objawienia Matki Bożej Bernadecie (D.7.1), – interpretuje tekst biblijny: Łk 1,28, – opowiada o wydarzeniu ukazania się Matki Bożej w Lourdes, – uzasadnia wartość modlitwy różańcowej, – uzasadnia potrzebę nieustannego poszukiwania Boga w codziennych wydarzeniach (E.1.d).
36.	Modlimy się na różańcu	Zapoznanie z modlitwą różańcową. Zachęcenie do uczestnictwa w nabożeństwach różańcowych.	Modlimy się na różańcu (Mt 18,19-20 – podstawa skuteczności modlitwy), Zachęcenie do uczestnictwa w nabożeństwach różańcowych.	– podaje, komu Matka Boża poleciła modlić się na różańcu, – wyjaśnia, jak można naśladować Bernadettę (D.7.1), – wskazuje miejsce objawienia Matki Bożej Bernadecie, – interpretuje tekst biblijny: Łk 1,28, – opowiada o wydarzeniu ukazania się Matki Bożej w Lourdes, – uzasadnia wartość modlitwy różańcowej, – uzasadnia potrzebę nieustannego poszukiwania Boga w codziennych wydarzeniach.
37.	Święci mieszkają w niebie	Zapoznanie z prawdą o obecności świętych w niebie. Kształtowanie postawy naśladowania świętych.	„Bądźcie świętymi, bo Ja jestem święty, Pan, Bóg wasz!” (Kpł 19,2).	– podaje, że święci mieszkają w niebie, – podaje, kiedy obchodzimy uroczystość Wszystkich Świętych, – wymienia imiona świętych, którzy stali się wzorami modlitwy (D.7), – interpretuje teksty biblijne: Kpł 19,2 i J 14,1-2a jako wezwanie do świętości, – wyjaśnia, co należy czynić, aby zostać świętym, – wyjaśnia znaczenie uroczystości Wszystkich Świętych, – określa, kim jest święty.

POSTAWY UCZEŃ:	DIAGNOZOWANIE OSIĄGNIĘĆ UCZNIÓW	KORELACJE Z EDUKACJĄ SZKOLNĄ
– angażuje się w przeżywanie wydarzeń w roku liturgicznym, – planuje uczestniczyć w nabożeństwach różańcowych (D.7.a).	– Ocena pracy domowej. – Ocena aktywności podczas omawiania tekstu biblijnego. – Ocena pracy grupowej. – Ocena pracy z podręcznikiem.	Edukacja polonistyczna: – Życzenia świąteczne – słownictwo i dobieranie odpowiednich słów do wypowiedzi: składanie życzeń. Edukacja społeczna: – Zwyczaje świąteczne – opowiadanie o zwyczajach świątecznych w rodzinie. Edukacja plastyczna: – Zwyczaje świąteczne – prace plastyczne. Edukacja muzyczna: – Śpiew – pieśni związane z okresem liturgicznym i uroczystościami kościelnymi. Edukacja językowa: – Słownictwo – nazwy świąt: Boże Narodzenie, Wielkanoc.
– angażuje się w przeżywanie wydarzeń w roku liturgicznym, – planuje uczestniczyć w nabożeństwie różańcowym, – modli się na wzór świętych (D.7.a).	– Ocena pracy domowej. – Ocena aktywności uczniów w czasie analizy ilustracji przedstawiających poszczególne tajemnice różańcowe. – Ocena zaangażowania w celebrację.	Edukacja polonistyczna: – Życzenia świąteczne – słownictwo i dobieranie odpowiednich słów do wypowiedzi: składanie życzeń. Edukacja społeczna: – Zwyczaje świąteczne – opowiadanie o zwyczajach świątecznych w rodzinie. Edukacja plastyczna: – Zwyczaje świąteczne – prace plastyczne. Edukacja muzyczna: – Śpiew – pieśni związane z okresem liturgicznym i uroczystościami kościelnymi. Edukacja językowa: – Słownictwo – nazwy świąt: Boże Narodzenie, Wielkanoc.
– wyraża pragnienie naśladowania świętych, – okazuje dobroć innym, – angażuje się w przeżywanie wydarzeń w roku liturgicznym, – dąży do osiągnięcia świętości.	– Ocena wiedzy z ostatniej katechezy. – Ocena pracy podręcznikiem. – Opiniowanie wypowiedzi uczniów na temat świętych i ich roli w naszym życiu.	Edukacja polonistyczna: – Życzenia świąteczne – słownictwo i dobieranie odpowiednich słów do wypowiedzi: składanie życzeń. Edukacja społeczna: – Zwyczaje świąteczne – opowiadanie o zwyczajach świątecznych w rodzinie. Edukacja plastyczna: – Zwyczaje świąteczne – prace plastyczne. Edukacja muzyczna: – Śpiew – pieśni związane z okresem liturgicznym i uroczystościami kościelnymi. Edukacja językowa: – Słownictwo – nazwy świąt: Boże Narodzenie, Wielkanoc.

Lp.	TEMAT	CELE KATECHETYCZNE	TREŚCI	WYMAGANIA UCZEŃ:
38.	Modlimy się za zmarłych	Ukazanie najważniejszych wydarzeń w roku liturgicznym i potrzeby modlitwy za zmarłych. Kształtowanie postawy szacunku i pamięci o zmarłych.	Modlimy się za zmarłych.	– podaje, że Dzień Zaduszny jest szczególnym dniem modlitwy za zmarłych, – przytacza treść modlitwy: „Dobry Jezu...” „Wieczny odpoczynek...”, – wymienia przejawy troski i pamięci o zmarłych, – pamięta treść: J 11,25b, – interpretuje obietnicę Jezusa na podstawie: J 11,25b, – opowiada, jak należy zachowywać się na cmentarzu, – określa, co może zrobić, aby pomóc zmarłym osiągnąć niebo.
39.	Pan Jezus naszym Królem	Zapoznanie z prawdą, że Pan Jezus jest naszym Królem. Kształtowanie postawy okazywania miłości Panu Jezusowi dobrymi uczynkami.	Pan Jezus jest naszym Królem.	– podaje, że Pan Jezus jest Królem, – wymienia cechy królestwa Pana Jezusa, – opowiada tekst biblijny: J 18,36-37a, – określa, jakim Królem jest Pan Jezus, – wnioskuje, że dobrymi uczynkami okazuje miłość Panu Jezusowi – Królowi.
40.	Czekamy na Pana Jezusa – Adwent	Ukazanie Adwentu jako czasu przygotowania na przyjście Pana Jezusa. Kształtowanie postawy owocnego i radosnego przeżywania Adwentu.	Czekamy na Pana Jezusa w Adwencie.	– podaje, kiedy obchodzimy Adwent, – wyjaśnia sens adwentowego oczekiwania, – wyjaśnia tekst: Ap 22,20, – objaśnia znaczenie symboli adwentowych, – opisuje najważniejsze zwyczaje i tradycje związane z Adwentem, – określa Adwent jako czas radosnego oczekiwania na Zbawiciela i nawracania się.

POSTAWY UCZEŃ:	DIAGNOZOWANIE OSIĄGNIĘĆ UCZNIÓW	KORELACJE Z EDUKACJĄ SZKOLNĄ
– angażuje się w przeżywanie wydarzeń w roku liturgicznym, – wyraża gotowość modlitwy za zmarłych (E.4.6).	– Ocena aktywności uczniów i modlitwy do Wszystkich Świętych. – Wartościowanie wypowiedzi indywidualnych na temat przejawów troski i pamięci o zmarłych. – Ocena prac plastycznych.	Edukacja polonistyczna: – Życzenia świąteczne – słownictwo i dobieranie odpowiednich słów do wypowiedzi: składanie życzeń. Edukacja społeczna: – Zwyczaje świąteczne – opowiadanie o zwyczajach świątecznych w rodzinie. Edukacja plastyczna: – Zwyczaje świąteczne – prace plastyczne. Edukacja muzyczna: – Śpiew – pieśni związane z okresem liturgicznym i uroczystościami kościelnymi. Edukacja językowa: – Słownictwo – nazwy świąt: Boże Narodzenie, Wielkanoc.
– angażuje się w przeżywanie wydarzeń w roku liturgicznym, – wyraża pragnienie czynienia dobra z miłości do Pana Jezusa.	– Ocena pracy podręcznikiem. – Ocena zaangażowania uczniów w czasie analizy tekstu biblijnego. – Obserwacja uczniów w czasie modlitwy spontanicznej. – Opiniowanie treści wniosków wypracowanych w trakcie zajęć.	Edukacja polonistyczna: – Życzenia świąteczne – słownictwo i dobieranie odpowiednich słów do wypowiedzi: składanie życzeń. Edukacja społeczna: – Zwyczaje świąteczne – opowiadanie o zwyczajach świątecznych w rodzinie. Edukacja plastyczna: – Zwyczaje świąteczne – prace plastyczne. Edukacja muzyczna: – Śpiew – pieśni związane z okresem liturgicznym i uroczystościami kościelnymi. Edukacja językowa: – Słownictwo – nazwy świąt: Boże Narodzenie, Wielkanoc.
– angażuje się w przeżywanie wydarzeń w roku liturgicznym – Adwentu, – wyraża pragnienie owocnego przeżycia Adwentu.	– Ocena zaangażowania uczniów w czasie katechezy. – Opiniowanie wypowiedzi w czasie analizy opowiadania. – Wartościowanie wypowiedzi indywidualnych o symbolach adwentowych. – Ocena pracy domowej.	Edukacja polonistyczna: – Życzenia świąteczne – słownictwo i dobieranie odpowiednich słów do wypowiedzi: składanie życzeń. Edukacja społeczna: – Zwyczaje świąteczne – opowiadanie o zwyczajach świątecznych w rodzinie. Edukacja plastyczna: – Zwyczaje świąteczne – prace plastyczne. Edukacja muzyczna: – Śpiew – pieśni związane z okresem liturgicznym i uroczystościami kościelnymi. Edukacja językowa: – Słownictwo – nazwy świąt: Boże Narodzenie, Wielkanoc.

Lp.	TEMAT	CELE KATECHETYCZNE	TREŚCI	WYMAGANIA UCZEŃ:
41.	Święty Mikołaj uczy nas dobroci	Zapoznanie z postacią św. Mikołaja. Wychowanie do naśladowania św. Mikołaja w czynieniu dobra.	Uczymy się dobroci od Świętego Mikołaja.	– podaje przykłady dobrych uczynków względem bliźnich, – wyjaśnia, dlaczego od św. Mikołaja można uczyć się dobroci, – interpretuje teksty biblijne: 1P 1,15 i Łk 6,36 jako wezwanie do osiągnięcia świętości przez czyny miłosierdzia, – wyjaśnia, co znaczy być miłosierdnym, – charakteryzuje postać św. Mikołaja, – uzasadnia potrzebę nieustannego poszukiwania Boga w codziennym życiu.
42.	Wieczerza wigilijna	Zapoznanie z tradycją wieczerzy wigilijnej. Wyjaśnienie znaczenia wspólnego świętowania. Kształtowanie postawy religijnego przeżywania wieczerzy wigilijnej.	Uczymy się wspólnego świętowania.	– podaje, kiedy odbywa się Wigilia, – wymienia potrawy spożywane podczas wieczerzy wigilijnej, – wyjaśnia, jakie święta rozpoczynają się w Wigilię, – opisuje wigilijne zwyczaje i tradycje, – redaguje świąteczne życzenia.
43.	Świętujemy Boże Narodzenie	Zapoznanie z prawdą o narodzeniu Pana Jezusa w Betlejem. Kształtowanie postawy radosnego przeżywania świąt Bożego Narodzenia w rodzinie.	Świętujemy Boże Narodzenie.	– podaje, że Pan Jezus urodził się w Betlejem, – rozróżnia przedmioty związane ze świętami Bożego Narodzenia, – przytacza okoliczności przyjścia na świat Pana Jezusa: Łk 2,1.3-17, – wyjaśnia znaczenie Wcielenia Syna Bożego, – charakteryzuje sposoby chrześcijańskiego świętowania Bożego Narodzenia, – uzasadnia znaczenie udziału w pasterce.

POSTAWY UCZEŃ:	DIAGNOZOWANIE OSIĄGNIĘĆ UCZNIÓW	KORELACJE Z EDUKACJĄ SZKOLNĄ
– angażuje się w przeżywanie wydarzeń w roku liturgicznym, – okazuje dobroć bliźniemu.	– Ocena zaangażowania uczniów w interpretację tekstów biblijnych. – Ocena charakterystyki postaci świętego Mikołaja. – Ocena aktywności i poprawności w przekazie informacji. – Ocena zaangażowania w śpiew piosenki o świętym Mikołaju.	Edukacja polonistyczna: – Życzenia świąteczne – słownictwo i dobieranie odpowiednich słów do wypowiedzi: składanie życzeń. Edukacja społeczna: – Zwyczaje świąteczne – opowiadanie o zwyczajach świątecznych w rodzinie. Edukacja plastyczna: – Zwyczaje świąteczne – prace plastyczne. Edukacja muzyczna: – Śpiew – pieśni związane z okresem liturgicznym i uroczystościami kościelnymi. Edukacja językowa: – Słownictwo – nazwy świąt: Boże Narodzenie, Wielkanoc.
– wyraża pragnienie religijnego przeżywania wierzchołka wigilijnej, – angażuje się w przeżywanie wydarzeń roku liturgicznego.	– Ocena wypowiedzi indywidualnych. – Ocena pracy z podręcznikiem. – Ocena zaangażowania w przygotowanie stołu wigilijnego. – Ocena odpowiedzi ustnej i aktywności podczas omawiania tekstów biblijnych.	Edukacja polonistyczna: – Życzenia świąteczne – słownictwo i dobieranie odpowiednich słów do wypowiedzi: składanie życzeń. Edukacja społeczna: – Zwyczaje świąteczne – opowiadanie o zwyczajach świątecznych w rodzinie. Edukacja plastyczna: – Zwyczaje świąteczne – prace plastyczne. Edukacja muzyczna: – Śpiew – pieśni związane z okresem liturgicznym i uroczystościami kościelnymi. Edukacja językowa: – Słownictwo – nazwy świąt: Boże Narodzenie, Wielkanoc.
– wyraża pragnienie wspólnego świętowania świąt Bożego Narodzenia.	– Ocena wypowiedzi indywidualnej na temat okoliczności przyjścia na świat Pana Jezusa. – Ocena zaangażowania uczniów w czasie lekcji. – Wartościowanie wypowiedzi indywidualnych o sposobach świętowania Bożego Narodzenia. – Ocena redagowanych życzeń, śpiewu, techniki plastycznej.	Edukacja polonistyczna: – Życzenia świąteczne – słownictwo i dobieranie odpowiednich słów do wypowiedzi: składanie życzeń. Edukacja społeczna: – Zwyczaje świąteczne – opowiadanie o zwyczajach świątecznych w rodzinie. Edukacja plastyczna: – Zwyczaje świąteczne – prace plastyczne. Edukacja muzyczna: – Śpiew – pieśni związane z okresem liturgicznym i uroczystościami kościelnymi. Edukacja językowa: – Słownictwo – nazwy świąt: Boże Narodzenie, Wielkanoc.

Lp.	TEMAT	CELE KATECHETYCZNE	TREŚCI	WYMAGANIA UCZEŃ:
44.	Razem z Mędrcami oddajemy pokłon Jezusowi	Zapoznanie z wydarzeniem pokłonu Trzech Mędrców. Kształtowanie postawy składania duchowych darów i oddawania czci Bogu.	Oddajemy pokłon Panu Jezusowi wraz z trzema Mędrcami.	– wymienia imiona Trzech Mędrców, – wylicza, jakie dary złożyli Mędrcy Jezusowi, – podaje, kiedy obchodzimy Święto Trzech Króli, – opisuje najważniejsze zwyczaje i tradycje związane ze świętem Trzech Króli, – objaśnia, co to znaczy złożyć hołd Panu Jezusowi, – charakteryzuje sposoby chrześcijańskiego świętowania uroczystości Objawienia Pańskiego, – wskazuje uczynki, które mogą być darem dla Pana Jezusa.
45.	Pan Jezus Światłością świata	Zapoznanie z prawdą, że Jezus jest Światłością świata. Kształtowanie postawy wdzięczności Jezusowi, który jest naszym Światłem w drodze do nieba.	Jezus jest Światłością świata.	– podaje, kiedy obchodzimy uroczystość Ofiarowania Pana Jezusa w świątyni, – przytacza tekst Ewangelii o ofiarowaniu Pana Jezusa w świątyni, – opowiada, że Pan Jezus jest Światłem dla wszystkich ludzi, – opisuje najważniejsze zwyczaje i tradycje związane z rokiem liturgicznym (B.2.2), – okazuje posłuszeństwo słowu Bożemu (A.3.a), – wyjaśnia, co to znaczy, że Pan Jezus jest Światłością świata, – charakteryzuje sposoby chrześcijańskiego przeżywania uroczystości Ofiarowania Pan Jezusa w świątyni, – uzasadnia, dlaczego Maryja i Józef przynieśli Jezusa do świątyni.

POSTAWY UCZEŃ:	DIAGNOZOWANIE OSIĄGNIĘĆ UCZNIÓW	KORELACJE Z EDUKACJĄ SZKOLNĄ
– wyraża cześć Bogu i składa w darze dobre uczynki, – angażuje się w przeżywanie wydarzeń w roku liturgicznym.	– Ocena aktywności i poprawności w przekazie informacji. – Opiniowanie treści wniosków wypracowanych w trakcie zajęć. – Rozmowa oceniająca. – Ocena pracy domowej.	Edukacja polonistyczna: – Życzenia świąteczne – słownictwo i dobieranie odpowiednich słów do wypowiedzi: składanie życzeń. Edukacja społeczna: – Zwyczaje świąteczne – opowiadanie o zwyczajach świątecznych w rodzinie. Edukacja plastyczna: – Zwyczaje świąteczne – prace plastyczne. Edukacja muzyczna: – Śpiew – pieśni związane z okresem liturgicznym i uroczystościami kościelnymi. Edukacja językowa: – Słownictwo – nazwy świąt: Boże Narodzenie, Wielkanoc.
– wybiera sposoby dziękczynienia Jezusowi za to, że jest naszym Światłem w drodze do nieba, – angażuje się w przeżywanie wydarzeń w roku liturgicznym, – wyraża pragnienie częstego Bogiem w liturgii (B.1.a).	– Ocena wiadomości z ostatniej katechezy. – Ocena aktywności podczas zajęć i pracy w grupach. – Rozmowa oceniająca. – Ocena pracy podreżnikiem.	Edukacja polonistyczna: – Życzenia świąteczne – słownictwo i dobieranie odpowiednich słów do wypowiedzi: składanie życzeń. Edukacja społeczna: – Zwyczaje świąteczne – opowiadanie o zwyczajach świątecznych w rodzinie. Edukacja plastyczna: – Zwyczaje świąteczne – prace plastyczne. Edukacja muzyczna: – Śpiew – pieśni związane z okresem liturgicznym i uroczystościami kościelnymi. Edukacja językowa: – Słownictwo – nazwy świąt: Boże Narodzenie, Wielkanoc.

Lp.	TEMAT	CELE KATECHETYCZNE	TREŚCI	WYMAGANIA UCZEŃ:
46.	Środa Popielcowa wezwaniem do nawrócenia	Ukazanie Wielkiego Postu, który rozpoczyna się Środą Popielcową, jako czasu okazania miłości Panu Jezusowi. Kształtowanie postawy nawrócenia.	Niesiemy krzyż z Panem Jezusem (Wielki Post). Środa Popielcowa.	– podaje, w jakim dniu rozpoczyna się Wielki Post i ile trwa, – przytacza słowa kapłana, jakie wypowiada w czasie posypywania głów popiołem, – rozróżnia kolor szat liturgicznych kapłana w okresie Wielkiego Postu, – opisuje zwyczaje i tradycje związane ze Środą Popielcową, – interpretuje tekst: Mk 1,15 jako wezwanie do nawrócenia, – wyjaśnia, na czym polega nawrócenie, – wyjaśnia istotę uczynków miłosierdzia (E.4.6), – wskazuje nabożeństwa odprawiane w Wielkim Poście, – proponuje postanowienia wielkopostne.
47.	Rekolekcje pomagają mi zbliżyć się do Pana Jezusa	Ukazanie, że rekolekcje pomagają zbliżyć się do Pana Jezusa. Wzbudzenie pragnienia właściwego przeżycia rekolekcji wielkopostnych.	Niesiemy krzyż z Panem Jezusem (Wielki Post). Rekolekcje wielkopostne.	– podaje, że rekolekcje wielkopostne pomagają zbliżyć się do Pana Jezusa, – wyjaśnia, co to znaczy być posłusznym woli Boga, – wyjaśnia tekst biblijny: Mt 3,2, – opowiada o chrześcijańskim przeżywaniu czasu rekolekcji, – wybiera sposób pełnienia woli Ojca, – uzasadnia potrzebę uczestnictwa w rekolekcjach.
48.	Wielki Post przygotowaniem do Wielkanocy	Ukazanie istoty przeżycia czasu Wielkiego Postu. Zachęcenie do pełnienia dobrych uczynków i przepraszania za popełnione zło.	Niesiemy krzyż z Panem Jezusem (Wielki Post).	– podaje, ile trwa Wielki Post, – wyjaśnia chrześcijański sens krzyża i cierpienia, – objaśnia, dlaczego obchodzi się Wielki Post, – określa Wielki Post jako przygotowanie do dobrego przeżycia Świąt Wielkanocnych, – uzasadnia potrzebę przepraszania Boga i ludzi za popełnione zło.

POSTAWY UCZEŃ:	DIAGNOZOWANIE OSIĄGNIĘĆ UCZNIÓW	KORELACJE Z EDUKACJĄ SZKOLNĄ
– podejmuje wielkopostne postanowienia (E.4.7), – wyraża gotowość troski o swoje nawrócenie, – angażuje się w przeżywanie wydarzeń w roku liturgicznym.	– Ocena aktywności podczas zajęć i pracy w grupach. – Wartościowanie wypowiedzi indywidualnych. – Wartościowanie wypowiedzi uczniów o naśladowaniu Jezusa w dobroci. – Ocena zaangażowania uczniów w czasie pracy. – Opiniowanie treści wniosków wypracowanych w trakcie zajęć.	Edukacja polonistyczna: – Życzenia świąteczne – słownictwo i dobieranie odpowiednich słów do wypowiedzi: składanie życzeń. Edukacja społeczna: – Zwyczaje świąteczne – opowiadanie o zwyczajach świątecznych w rodzinie. Edukacja plastyczna: – Zwyczaje świąteczne – prace plastyczne. Edukacja muzyczna: – Śpiew – pieśni związane z okresem liturgicznym i uroczystościami kościelnymi. Edukacja językowa: – Słownictwo – nazwy świąt: Boże Narodzenie, Wielkanoc.
– wyraża gotowość uczestnictwa w spotkaniach rekolekcyjnych, – angażuje się w przeżywanie wydarzeń w roku liturgicznym.	– Ocena zaangażowania uczniów w czasie lekcji. – Opiniowanie treści wniosków wypracowanych w trakcie zajęć. – Ocena aktywności i poprawności w przekazie informacji.	Edukacja polonistyczna: – Życzenia świąteczne – słownictwo i dobieranie odpowiednich słów do wypowiedzi: składanie życzeń. Edukacja społeczna: – Zwyczaje świąteczne – opowiadanie o zwyczajach świątecznych w rodzinie. Edukacja plastyczna: – Zwyczaje świąteczne – prace plastyczne. Edukacja muzyczna: – Śpiew – pieśni związane z okresem liturgicznym i uroczystościami kościelnymi. Edukacja językowa: – Słownictwo – nazwy świąt: Boże Narodzenie, Wielkanoc.
– angażuje się w przeżywanie wydarzeń w roku liturgicznym, – wskazuje, że dobre uczynki są wyrazem miłości do Pana Jezusa.	– Ocena wiadomości z ostatniej katechezy. – Ocena zrozumienia tekstu, aktywności na zajęciach. – Ocena pracy podręcznikiem. – Ocena pracy domowej.	Edukacja polonistyczna: – Życzenia świąteczne – słownictwo i dobieranie odpowiednich słów do wypowiedzi: składanie życzeń. Edukacja społeczna: – Zwyczaje świąteczne – opowiadanie o zwyczajach świątecznych w rodzinie. Edukacja plastyczna: – Zwyczaje świąteczne – prace plastyczne. Edukacja muzyczna: – Śpiew – pieśni związane z okresem liturgicznym i uroczystościami kościelnymi. Edukacja językowa: – Słownictwo – nazwy świąt: Boże Narodzenie, Wielkanoc.

Lp.	TEMAT	CELE KATECHETYCZNE	TREŚCI	WYMAGANIA UCZEŃ:
49.	Niesiemy krzyż z Panem Jezusem	Ukazanie, że Pan Jezus dobrowolnie zgadza się na cierpienie, by okazać nam swoją miłość. Zachęcenie do uczestnictwa w nabożeństwie Drogi krzyżowej.	Niesiemy krzyż z Panem Jezusem (Wielki Post). Nabożeństwo Drogi krzyżowej.	– podaje, że Pan Jezus z miłości do nas przyjął cierpienie i śmierć na krzyżu, – wyjaśnia chrześcijański sens krzyża i cierpienia (F.1.11; B.2.2), – opowiada o Drodze krzyżowej Pana Jezusa, – objaśnia, kiedy Pan Jezus dźwigał krzyż, – wskazuje na krzyż jako symbol wiary.
50.	Niedziela Palmowa – Pan Jezus wjeżdża do Jerozolimy	Zapoznanie z wydarzeniem wjazdu Pana Jezusa do Jerozolimy. Wychowanie do oddawania czci Panu Jezusowi.	Niesiemy krzyż z Panem Jezusem (Wielki Post). Niedziela Palmowa – wjazd Pana Jezusa do Jerozolimy.	– wyjaśnia, dlaczego ludzie oddawali cześć Panu Jezusowi wjeżdżającemu do Jerozolimy, – charakteryzuje sposoby chrześcijańskiego świętowania Niedzieli Męki Pańskiej, – opisuje najważniejsze zwyczaje i tradycje związane z rokiem liturgicznym – Niedziela Palmowa (B.5.2), – identyfikuje Niedzielę Palmową z biblijnym wydarzeniem uroczystego wjazdu Pana Jezusa do Jerozolimy, – opowiada, co oznaczają palmy, które kapłan poświęca oraz słowo: „Hosanna”.
51.	Wielki Czwartek – dziękujemy Jezusowi, że pozostał wśród nas	Zapoznanie z wydarzeniem Ostatniej Wieczerzy. Kształtowanie postawy wdzięczności Jezusowi za sakrament Eucharystii i Jego obecność wśród nas.	Niesiemy krzyż z Panem Jezusem (Wielki Post). Wielki Czwartek – sakrament Eucharystii.	– podaje, gdzie i kiedy Jezus spożył Ostatnią Wieczerzę, – opowiada o wydarzeniach Ostatniej Wieczerzy. – przytacza treść modlitwy uwielbiającej Jezusa w Najświętszym Sakramencie, – identyfikuje Mszę Świętą z pamiątką Ostatniej Wieczerzy, – charakteryzuje sposoby chrześcijańskiego świętowania Wielkiego Czwartku.

POSTAWY UCZEŃ:	DIAGNOZOWANIE OSIĄGNIĘĆ UCZNIÓW	KORELACJE Z EDUKACJĄ SZKOLNĄ
– angażuje się w przeżywanie wydarzeń w roku liturgicznym – Drogi krzyżowej (B.5.2), – planuje uczestnictwo w nabożeństwie Drogi krzyżowej.	– Ocena zrozumienia tekstów biblijnych o cierpieniu i śmierci. – Ocena aktywności na zajęciach. – Opiniowanie treści wniosków wypracowanych w trakcie zajęć. – Rozmowa oceniająca.	Edukacja polonistyczna: – Życzenia świąteczne – słownictwo i dobieranie odpowiednich słów do wypowiedzi: składanie życzeń. Edukacja społeczna: – Zwyczaje świąteczne – opowiadanie o zwyczajach świątecznych w rodzinie. Edukacja plastyczna: – Zwyczaje świąteczne – prace plastyczne. Edukacja muzyczna: – Śpiew – pieśni związane z okresem liturgicznym i uroczystościami kościelnymi. Edukacja językowa: – Słownictwo – nazwy świąt: Boże Narodzenie, Wielkanoc.
– angażuje się w przeżywanie uroczystości Niedzieli Męki Pańskiej (B.1.b), – wybiera sposoby oddawania czci Jezusowi, – planuje swój udział we Mszy Świętej.	– Ocena zrozumienia tekstów biblijnych. – Ocena udziału w pracy grupy, wykonującej palmę. – Ocena zaangażowania uczniów w czasie lekcji. – Ocena prac plastycznych.	Edukacja polonistyczna: – Życzenia świąteczne – słownictwo i dobieranie odpowiednich słów do wypowiedzi: składanie życzeń. Edukacja społeczna: – Zwyczaje świąteczne – opowiadanie o zwyczajach świątecznych w rodzinie. Edukacja plastyczna: – Zwyczaje świąteczne – prace plastyczne. Edukacja muzyczna: – Śpiew – pieśni związane z okresem liturgicznym i uroczystościami kościelnymi. Edukacja językowa: – Słownictwo – nazwy świąt: Boże Narodzenie, Wielkanoc.
– angażuje się w przeżywanie wydarzeń w roku liturgicznym – Wielki Czwartek (B.1.b), – wyraża wdzięczność Bogu za dary płynące z wydarzeń zbawczych (F.1.f), – dziękuje Jezusowi za Jego obecność wśród nas.	– Ocena aktywności, pracy w grupach. – Ocena pracy podręcznikiem. – Ocena zaangażowania uczniów w czasie lekcji. – Ocena odpowiedzi ustnej.	Edukacja polonistyczna: – Życzenia świąteczne – słownictwo i dobieranie odpowiednich słów do wypowiedzi: składanie życzeń. Edukacja społeczna: – Zwyczaje świąteczne – opowiadanie o zwyczajach świątecznych w rodzinie. Edukacja plastyczna: – Zwyczaje świąteczne – prace plastyczne. Edukacja muzyczna: – Śpiew – pieśni związane z okresem liturgicznym i uroczystościami kościelnymi. Edukacja językowa: – Słownictwo – nazwy świąt: Boże Narodzenie, Wielkanoc.

Lp.	TEMAT	CELE KATECHETYCZNE	TREŚCI	WYMAGANIA UCZEŃ:
52.	Wielki Piątek – dziękujemy Jezusowi za to, że oddał za nas życie	Ukazanie, że Jezus z miłości do nas umiera na krzyżu. Zachęcenie do adoracji krzyża podczas nabożeństwa wielkopiątkowego.	Niesiemy krzyż z Panem Jezusem (Wielki Post). Wielki Piątek – adoracja krzyża.	– podaje, że znak krzyża jest wyrazem miłości Jezusa do nas, – wskazuje, że Pan Jezus cierpiał i umarł na krzyżu, – wyjaśnia znaczenie słowa: „adoracja”, – wyjaśnia chrześcijański sens krzyża i cierpienia (F.1.11; B.2.2), – wyjaśnia, na czym polega adoracja krzyża, – opisuje najważniejsze zwyczaje i tradycje związane z rokiem liturgicznym – Wielki Piątek (B.5.2), – charakteryzuje sposoby chrześcijańskiego przeżywania Wielkiego Piątku (B.5.2).
53.	Wielka Sobota – poświęcenie pokarmów	Zapoznanie z symboliką pokarmów, które święcimy w Wielką Sobotę. Wychowanie do pielęgnowania tradycji święcenia pokarmów w Wielką Sobotę.	Niesiemy krzyż z Panem Jezusem (Wielki Post). Wielka Sobota – poświęcenie pokarmów.	– wymienia pokarmy, które przynosimy do święcenia, – podaje, kiedy święcimy pokarmy, – opisuje najważniejsze zwyczaje i tradycje związane z rokiem liturgicznym – Wielka Sobota (B.5.2), – charakteryzuje sposoby chrześcijańskiego świętowania Wielkiej Soboty (B.5.2), – wyjaśnia symbolikę święconki.
54.	Przeżywamy radość ze zmartwychwstania Jezusa	Zapoznanie z wydarzeniem zmartwychwstania Pana Jezusa. Wychowanie do radosnego przeżywania zmartwychwstania Pana Jezusa.	Cieszymy się Zmartwychwstaniem (Wielkanoc) (Łk 24,1-10 – Zmartwychwstanie).	– podaje, kiedy Pan Jezus zmartwychwstał, – wyjaśnia znaczenie uroczystości Zmartwychwstania Pańskiego (B.5.1), – opowiada o zmartwychwstaniu Pana Jezusa, – objaśnia, co to znaczy, że Pan Jezus zmartwychwstał, – opisuje najważniejsze zwyczaje i tradycje związane z rokiem liturgicznym – Zmartwychwstanie Pańskie (B.5.2), – charakteryzuje sposoby chrześcijańskiego świętowania Wielkanocy (B.5.2), – określa, dlaczego Wielkanoc jest najważniejszym świętem w roku.

POSTAWY UCZEŃ:	DIAGNOZOWANIE OSIĄGNIĘĆ UCZNIÓW	KORELACJE Z EDUKACJĄ SZKOLNĄ
– angażuje się w przeżywanie wydarzeń w roku liturgicznym (B.1.b), – wyraża wdzięczność Bogu za dary płynące z wydarzeń zbawczych – Wielkiego Piątku (F.1.f), – planuje udział w nabożeństwie Wielkiego Postu.	– Ocena odpowiedzi ustnej, aktywności podczas omawiania tekstów. – Ocena pracy z podręcznikiem. – Wartościowanie wypowiedzi indywidualnych na temat chrześcijańskiego sensu krzyża i cierpienia. – Rozmowa oceniająca.	Edukacja polonistyczna: – Życzenia świąteczne – słownictwo i dobieranie odpowiednich słów do wypowiedzi: składanie życzeń. Edukacja społeczna: – Zwyczaje świąteczne – opowiadanie o zwyczajach świątecznych w rodzinie. Edukacja plastyczna: – Zwyczaje świąteczne – prace plastyczne. Edukacja muzyczna: – Śpiew – pieśni związane z okresem liturgicznym i uroczystościami kościelnymi. Edukacja językowa: – Słownictwo – nazwy świąt: Boże Narodzenie, Wielkanoc.
– angażuje się w przeżywanie wydarzeń w roku liturgicznym (B.5.2), – wyraża wdzięczność Bogu za dary płynące z wydarzeń zbawczych (F.1.f), – planuje pójść do kościoła w Wielką Sobotę.	– Ocena pracy domowej i aktywności na zajęciach. – Wartościowanie wypowiedzi uczniów na temat chrześcijańskiego świętowania Wielkiej Soboty. – Ocena pracy domowej. – Opiniowanie treści wniosków wypracowanych w trakcie zajęć.	Edukacja polonistyczna: – Życzenia świąteczne – słownictwo i dobieranie odpowiednich słów do wypowiedzi: składanie życzeń. Edukacja społeczna: – Zwyczaje świąteczne – opowiadanie o zwyczajach świątecznych w rodzinie. Edukacja plastyczna: – Zwyczaje świąteczne – prace plastyczne. Edukacja muzyczna: – Śpiew – pieśni związane z okresem liturgicznym i uroczystościami kościelnymi. Edukacja językowa: – Słownictwo – nazwy świąt: Boże Narodzenie, Wielkanoc.
– angażuje się w przeżywanie wydarzeń w roku liturgicznym (B.1.b), – wyraża wdzięczność Bogu za dary płynące z wydarzeń zbawczych (F.1.f), – planuje udział we Mszy Świętej w Wielkanoc, – wskazuje, jak można wyrazić radość ze zmartwychwstania Pana Jezusa.	– Ocena aktywności, wiedzy z różnych źródeł informacji. – Ocena pracy z podręcznikiem. – Rozmowa oceniająca na temat chrześcijańskiego świętowania Wielkanocy. – Ocena odpowiedzi ustnej, aktywności podczas omawiania tekstów.	Edukacja polonistyczna: – Życzenia świąteczne – słownictwo i dobieranie odpowiednich słów do wypowiedzi: składanie życzeń. Edukacja społeczna: – Zwyczaje świąteczne – opowiadanie o zwyczajach świątecznych w rodzinie. Edukacja plastyczna: – Zwyczaje świąteczne – prace plastyczne. Edukacja muzyczna: – Śpiew – pieśni związane z okresem liturgicznym i uroczystościami kościelnymi. Edukacja językowa: – Słownictwo – nazwy świąt: Boże Narodzenie, Wielkanoc.

Lp.	TEMAT	CELE KATECHETYCZNE	TREŚCI	WYMAGANIA UCZEŃ:
55.	Dobry Pasterz prowadzi mnie przez życie	Przedstawienie prawdy, że Pan Jezus jest naszym Dobrym Pasterzem. Kształtowanie postawy słuchania i wypełniania nauki Pana Jezusa.	Cieszymy się Zmartwychwstaniem (Wielkanoc) (Łk 24,1-10 – Zmartwychwstanie). Pan Jezus jest Dobrym Pasterzem.	– podaje, że Pan Jezus nazywa siebie Dobrym Pasterzem. – wymienia cechy Jezusa Dobrego Pasterza, – wyjaśnia, w jaki sposób Pan Jezus troszczy się o nas, – charakteryzuje Jezusa jako Dobrego Pasterza.
56.	Oddaję cześć Maryi Królowej Polski	Ukazanie prawdy, że Maryja jest naszą Matką i Królową Polski. Kształtowanie postawy oddawania czci Maryi Królowej Polski.	Maryja jest naszą Matką i Królową Polski.	– podaje, że Maryja jest Matką Pana Jezusa i naszą Matką, – nazywa Maryję Królową Polski, – przytacza słowa „Apelu Jasnogórskiego”, – wyjaśnia znaczenie świąt i uroczystości (B.5.1), – charakteryzuje Maryję jako Królową Polski, – wybiera sposoby oddawania czci Maryi Królowej Polski, – identyfikuje obraz Matki Boskiej Częstochowskiej.
57.	Wniebowstąpienie Pana Jezusa	Ukazanie wydarzenia wniebowstąpienia Pana Jezusa. Zachęcenie do częstego spotykania się z Panem Jezusem.	Wniebowstąpienie Pana Jezusa.	– podaje, że Pan Jezus wstąpił do nieba, – opowiada o wniebowstąpieniu Pana Jezusa, – wyjaśnia, czym można zasłużyć na niebo, – proponuje, jak należy postępować, aby osiągnąć niebo.

POSTAWY UCZEŃ:	DIAGNOZOWANIE OSIĄGNIĘĆ UCZNIÓW	KORELACJE Z EDUKACJĄ SZKOLNĄ
– angażuje się w przeżywanie wydarzeń w roku liturgicznym (B.1.b), – określa, co czynić, by być blisko Pana Jezusa – Dobrego Pasterza.	– Ocena wiadomości z ostatniej katechezy. – Ocena aktywności w wypowiedziach na temat troski Jezusa o każdego z nas. – Ocena zaangażowania uczniów w czasie lekcji. – Ocena pracy domowej.	Edukacja polonistyczna: – Życzenia świąteczne – słownictwo i dobieranie odpowiednich słów do wypowiedzi: składanie życzeń. Edukacja społeczna: – Zwyczaje świąteczne – opowiadanie o zwyczajach świątecznych w rodzinie. Edukacja plastyczna: – Zwyczaje świąteczne – prace plastyczne. Edukacja muzyczna: – Śpiew – pieśni związane z okresem liturgicznym i uroczystościami kościelnymi. Edukacja językowa: – Słownictwo – nazwy świąt: Boże Narodzenie, Wielkanoc.
– angażuje się w przeżywanie wydarzeń w roku liturgicznym (B.1.b), – wybiera sposób oddawania czci Matce Bożej Królowej Polski.	– Ocena aktywności indywidualnej oraz pracy w grupach. – Opiniowanie wypowiedzi na temat Maryi jako Królowej Polski. – Opiniowanie treści wniosków wypracowanych w trakcie zajęć.	Edukacja polonistyczna: – Życzenia świąteczne – słownictwo i dobieranie odpowiednich słów do wypowiedzi: składanie życzeń. Edukacja społeczna: – Zwyczaje świąteczne – opowiadanie o zwyczajach świątecznych w rodzinie. Edukacja plastyczna: – Zwyczaje świąteczne – prace plastyczne. Edukacja muzyczna: – Śpiew – pieśni związane z okresem liturgicznym i uroczystościami kościelnymi. Edukacja językowa: – Słownictwo – nazwy świąt: Boże Narodzenie, Wielkanoc.
– angażuje się w przeżywanie wydarzeń w roku liturgicznym – wniebowstąpienie Pańskie (B.1.b), – wyraża wdzięczność Bogu za dary płynące z wydarzeń zbawczych (E.1.f).	– Ocena aktywności. – Ocena pracy podręcznikiem. – Opiniowanie treści wniosków wypracowanych w trakcie zajęć na temat wydarzenia, wniebowstąpienia Pana Jezusa.	Edukacja polonistyczna: – Życzenia świąteczne – słownictwo i dobieranie odpowiednich słów do wypowiedzi: składanie życzeń. Edukacja społeczna: – Zwyczaje świąteczne – opowiadanie o zwyczajach świątecznych w rodzinie. Edukacja plastyczna: – Zwyczaje świąteczne – prace plastyczne. Edukacja muzyczna: – Śpiew – pieśni związane z okresem liturgicznym i uroczystościami kościelnymi. Edukacja językowa: – Słownictwo – nazwy świąt: Boże Narodzenie, Wielkanoc.

Lp.	TEMAT	CELE KATECHETYCZNE	TREŚCI	WYMAGANIA UCZEŃ:
58.	Zesłanie Ducha Świętego	Zapoznanie z wydarzeniem Zesłania Ducha Świętego. Kształtowanie postawy modlitwy do Ducha Świętego.	Zesłanie Ducha Świętego.	– podaje, że Pan Jezus zesłał Ducha Świętego, – wymienia symbole Ducha Świętego, – nazywa Ducha Świętego Poczyszycielem – przytacza modlitwę: „Chwała Ojcu...”, – wyjaśnia, od kiedy w nas mieszka Duch Święty, – redaguje krótkie wezwanie modlitwy do Ducha Świętego.
59.	Uczestniczę w procesji Bożego Ciała	Ukazanie prawdy, że w uroczystość Bożego Ciała czcimy Jezusa obecnego w Najświętszym Sakramencie. Kształtowanie postawy oddawania czci Panu Jezusowi poprzez udział w procesji Bożego Ciała.	Idziemy w procesji za Jezusem (Boże Ciała).	– podaje, kogo czcimy w uroczystość Bożego Ciała, – używa poprawnie pojęć: monstrancja, procesja, Najświętszy Sakrament, – opisuje zwyczaje uroczystości Bożego Ciała (B.4), – wyjaśnia sens procesji eucharystycznej i uzasadnia potrzebę udziału w niej (B.2.2), – opowiada, na czym polega udział w procesji.
60	Wakacje z Panem Bogiem	Ukazanie wakacji jako czasu odpoczynku oraz spotkania z Bogiem i człowiekiem. Kształtowanie postawy wdzięczności Bogu za wakacje i piękno otaczającego świata.	Dziękujemy za wakacje. Prosimy o dobre wakacje.	– podaje, że czas odpoczynku jest darem Pana Boga, – opowiada o chrześcijańskim przeżywaniu czasu wakacji. – wyjaśnia, co przypomina Pana Boga podczas wakacji, – ilustruje sposób spędzania wakacji, – wskazuje, że podczas wakacji należy pamiętać o niedzielnej Mszy Świętej i codziennej modlitwie.

POSTAWY UCZEN:	DIAGNOZOWANIE OSIĄGNIĘĆ UCZNIÓW	KORELACJE Z EDUKACJĄ SZKOLNĄ
– angażuje się w przeżywanie wydarzeń w roku liturgicznym – Zesłanie Ducha Świętego (B.1.b), – wyraża wdzięczność Bogu za dary płynące z wydarzeń zbawczych (F.1.f).	– Ocena wiadomości z ostatniej katechezy. – Wartościowanie wypowiedzi indywidualnych na temat Zesłania Ducha Świętego. – Ocena zaangażowania uczniów w czasie lekcji.	Edukacja polonistyczna: – Życzenia świąteczne – słownictwo i dobieranie odpowiednich słów do wypowiedzi: składanie życzeń. Edukacja społeczna: – Zwyczaje świąteczne – opowiadanie o zwyczajach świątecznych w rodzinie. Edukacja plastyczna: – Zwyczaje świąteczne – prace plastyczne. Edukacja muzyczna: – Śpiew – pieśni związane z okresem liturgicznym i uroczystościami kościelnymi. Edukacja językowa: – Słownictwo – nazwy świąt: Boże Narodzenie, Wielkanoc.
– angażuje się w przeżywanie wydarzeń w roku liturgicznym – Boże Ciało (B.1.b), – planuje udział w procesji, aby w ten sposób wyrazić swoją miłość do Pana Jezusa.	– Ocena pracy z podręcznikiem. – Ocena rozmowy wyjaśniającej sens procesji eucharystycznej i potrzebę udziału w niej. – Wartościowanie wypowiedzi indywidualnych w czasie powtórzenia wiadomości z rozdziału szóstego. – Utrwalenie wiadomości. – Ocena sprawdzianu, testu.	Edukacja polonistyczna: – Życzenia świąteczne – słownictwo i dobieranie odpowiednich słów do wypowiedzi: składanie życzeń. Edukacja społeczna: – Zwyczaje świąteczne – opowiadanie o zwyczajach świątecznych w rodzinie. Edukacja plastyczna: – Zwyczaje świąteczne – prace plastyczne. Edukacja muzyczna: – Śpiew – pieśni związane z okresem liturgicznym i uroczystościami kościelnymi. Edukacja językowa: – Słownictwo – nazwy świąt: Boże Narodzenie, Wielkanoc.
– angażuje się w przeżywanie wydarzeń w roku liturgicznym, – dziękuje Panu Bogu za piękny świat i wakacje, – planuje udział we Mszy Świętej i codzienną modlitwę.	– Ocena zaangażowania uczniów w czasie katechezy. – Ocena prac plastycznych. – Opiniowanie treści wniosków, w których uczeń wskazuje, że, podczas wakacji należy pamiętać, o niedzielnej Mszy Świętej i codziennej modlitwie. – Wypowiedzi uczniów podsumowujące rok katechetyczny.	Edukacja polonistyczna: – Życzenia świąteczne – słownictwo i dobieranie odpowiednich słów do wypowiedzi: składanie życzeń. Edukacja społeczna: – Zwyczaje świąteczne – opowiadanie o zwyczajach świątecznych w rodzinie. Edukacja plastyczna: – Zwyczaje świąteczne – prace plastyczne. Edukacja muzyczna: – Śpiew – pieśni związane z okresem liturgicznym i uroczystościami kościelnymi. Edukacja językowa: – Słownictwo – nazwy świąt: Boże Narodzenie, Wielkanoc.

KRYTERIA OCENIANIA

**z katechezy w zakresie klasy I szkoły podstawowej
do programu nr AZ-1-01/10
i podręcznika nr AZ-11-01/18-RA-1/20
„Bóg naszym Ojcem”
pod redakcją ks. Stanisława Łabendowicza**

OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA DOBRA
I. Spotykamy się we wspólnocie		
Uczeń: – używa pozdrowień świeckich i chrześcijańskich (B.13.2), – podaje, że katecheza jest spotkaniem z Bogiem, – wykonuje poprawnie znak krzyża (B.2.2).	Uczeń: – rozróżnia znak krzyża: krzyż w kościele, domu rodzinnym, sali szkolnej (B.2), – wymienia słowa, jakie mówimy czyniąc znak krzyża, – wymienia i nazywa osoby znaczące w jego życiu.	Uczeń: – podaje zasady obowiązujące w zespole klasowym (E.3.4), – wykonuje z szacunkiem znak krzyża świętego (B.2.b), – wyjaśnia, że sakrament chrztu włącza do wspólnoty Kościoła (E.4.3), – wskazuje różne sposoby okazywania miłości w rodzinie, – wskazuje na różnice pomiędzy świątynią a innymi budynkami.
II. Bóg mnie stworzył		
Uczeń: – podaje, że Bóg jest Stwórcą wszystkiego, – podaje, że Anioł Stróż jest opiekunem człowieka (A.2.2), – podaje imiona pierwszych ludzi.	Uczeń: – nazywa Boga źródłem dobra (A.3.1), – przyswaja słowa modlitwy do Anioła Stróża, – stwierdza, że Bóg jest zawsze blisko nas i obdarza łaską (A.2.2), – podaje przykłady dobrego postępowania, – określa, kogo nazywamy bliźnim.	Uczeń: – wymienia najważniejsze przymioty Boga (A.3.1), – podaje przykłady okazywania wdzięczności za otrzymane dary (A.2.2), – identyfikuje pochodzenie człowieka ze stworzeniem przez Boga, – wyjaśnia, że stworzenie aniołów jest przejawem miłości Bożej (A.3.2), – wyjaśnia, co to znaczy, że Anioł Stróż czuwa nad nami, – wymienia przejawy dobra i zła w świecie (C.2.1), – wyjaśnia, że sakrament chrztu włącza do wspólnoty Kościoła (E.4.2).
III. Bóg mnie kocha		
Uczeń: – podaje, że Pan Bóg jest obecny w kościele, – identyfikuje spośród różnych ksiązek Pismo Święte.	Uczeń: – podaje, że w Piśmie Świętym zawarte jest słowo Boga, – z pomocą katechety wyjaśnia, czym są przykazania Boże (C.1.1), – wymienia sposoby świętowania niedzieli (B.6.2).	Uczeń: – objaśnia, gdzie jest tabernakulum, – wyjaśnia, czym jest Pismo Święte (A.2.3), – objaśnia, jak należy słuchać słowa Bożego, – wskazuje na przykazania Boże jako drogowskazy w życiu (C.1.3), – podaje, że Bóg jest obecny w sprawowanej liturgii (B.1).
IV. Bóg troszczy się o mnie		
Uczeń: – charakteryzuje wspólnotę rodzinną (E.2.1), – opisuje, czym jest wspólnota szkolna (E.3.1),	Uczeń: – wyjaśnia, że Maryja jest matką Jezusa i wszystkich ludzi (A.4.2), – podaje przykłady dobrych uczynków miłosierdzia (E.4.7),	Uczeń: – wskazuje na Boga jako Miłosiernego Ojca, któremu należy zaufać, – wymienia przykłady budowania dobrych relacji we wspólnocie rodzinnej i domowej (E.2.2), – wyjaśnia, że sakrament chrztu włącza do wspólnoty Kościoła (E.4.2), – wyjaśnia, czym jest wspólnota parafialna (E.4.4),

OCENA BARDZO DOBRA	OCENA CELUJĄCA
Uczeń: – wymienia elementy budujące wspólnotę (E.3), – objaśnia, jak powinniśmy wykonywać znak krzyża (B.2.1), – podaje, że miłość rodziców jest darem Boga (A.2.b), – podaje, że Kościół jest wspólnotą ludzi wierzących zgromadzonych przez Boga (E.4.1), – charakteryzuje wspólnotę rodzinną (E.2.1).	Uczeń: – wyjaśnia obecność Boga w czasie katechezy (E.1.1), – wymienia przykłady budowania dobrych relacji we wspólnocie rodzinnej (E.2.2), – wyjaśnia pojęcie Kościoła jako Ludu Bożego, – określa, czym charakteryzuje się rodzina dzieci Bożych (E.4.4).
Uczeń: – wyjaśnia, że stworzenie jest przejawem miłości Bożej (A.3.2), – wskazuje w codzienności ślady Bożych darów (A.2.2), – opowiada, że Bóg obdarował człowieka rozumem i wolną wolą (E.1.3), – uzasadnia, że Bóg jest źródłem dobra (C.2.3), – przytacza treść przykazania miłości, – wyjaśnia, że Bóg zaprasza do przyjaźni, jest zawsze blisko nas (A.2.1), – wyjaśnia, co to znaczy: „kochać bliźniego jak siebie samego” (E.1.5).	Uczeń: – wymienia dary pochodzące od Boga: życie, chrzest, wiara (A.2.4), – omawia teksty mówiące o działaniu Boga (A.3.3), – wskazuje w otaczającej rzeczywistości zamysł Stwórcy i ślady działania Boga (A.1.1), – uzasadnia na podstawie tekstów biblijnych, że Bóg jest źródłem dobra (C.2.3), – uzasadnia wartość każdego człowieka jako dziecka Bożego (E.1.2).
Uczeń: – wymienia znaki obecności Boga w kościele, – wymienia przykazania Boże (C.1.1), – wyjaśnia, czym jest bezwarunkowa miłość Boga do człowieka (E.1.1), – przytacza treść trzeciego przykazania Bożego.	Uczeń: – opisuje Kościół jako wspólnotę ludzi wierzących zgromadzonych przez Boga (E.4.1), – uzasadnia, dlaczego powinniśmy czytać Pismo Święte, – wymienia dary pochodzące od Boga: życie, chrzest i wiara (A.2.4), – wskazuje, w jaki sposób Bóg jest obecny w liturgii (w zgromadzonym ludzie, w osobie kapłana celebrującego, w słowie Bożym, pod eucharystycznymi Postaciami Chleba i Wina), (B.1.1), – wyjaśnia, że niedziela jest pamiątką zmartwychwstania Chrystusa (B.6.1).
Uczeń: – wyjaśnia własnymi słowami pojęcie Bożego miłosierdzia (B.8.1), – rozpoznaje i nazywa podstawowe gesty, znaki oraz symbole liturgiczne (B.2.2), – charakteryzuje relacje między członkami wspólnoty szkolnej (E.3.4),	Uczeń: – wymienia przejawy Bożego miłosierdzia (B.8.2), – uzasadnia potrzebę zaufania Miłosiernemu Ojcu (B.8.3), – opisuje Kościół jako wspólnotę ludzi wierzących zgromadzonych przez Boga (E.4.1),

OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA DOBRA
– wymienia i opisuje zasady dobrego zachowania w szkole (E.3.2), – wskazuje, co może powie-dzieć Bogu na modlitwie.	– opowiada, jak można okazać posłuszeństwo rodzicom, – wyjaśnia, w czym powinien naśladować Pana Jezusa, – objaśnia, w jaki spo-sób można okazywać dobro ludziom, – podaje, że modlitwa jest rozmową z Bogiem.	– charakteryzuje cechy koleżeństwa i przyjaźni (E.3.5), – wyjaśnia istotę uczynków miłosierdzia (E.4.6), – podaje znaczenie słowa: „naśladować”, – podaje, czym jest modlitwa i na czy polega modlitwa (D.1.1), – wyjaśnia, co to znaczy, że Bóg jest dobrym Ojcem.
V. Jesteśmy Bożą rodziną		
Uczeń: – charakteryzuje wspólnotę rodzin-ną (E.2.1), – wyraża wdzięcz-ność Bogu za dar rodziny i bliskich (E.2.a).	Uczeń: – objaśnia, w jaki sposób można okazać miłość swojej mamie na wzór Jezusa, – wyjaśnia, na czym polega okazywanie miłości tacie.	Uczeń: – rozpoznaje i nazywa swoje emocje oraz emocje innych osób (E.1.4), – wskazuje na więzi osobowe w rodzinie (E.2.2).
VI. Katechezy okolicznościowe		
Uczeń: – objaśnia, co należy czynić, aby osiągnąć świę-tość (E.1.d), – podaje, że Pan Jezus jest Królem, – podaje przykłady dobrych uczynków względem bliźnich, – podaje, że Pan Jezus nazywa siebie Dobrym Pasterzem, – podaje, że Pan Jezus wstąpił do nieba, – wskazuje na krzyż jako sym-bol wiary, – podaje, że Maryja jest Matką Pana Jezusa i naszą Matką (A.4.2).	Uczeń: – wymienia przejawy troski i pamięci o zmar-łych (E.4.7),; (D.2.3), – opowiada, jak należy zachowywać się na cmentarzu, pomóc zmarłym osiągnąć niebo, – przytacza okoliczno-ści przyjścia na świat Pana Jezusa: Łk 2,1.3-17, – wymienia pokarmy, które przynosimy do święcenia – podaje, że czas odpo-czynku jest darem Pana Boga, – opowiada o chrześci-jańskim przeżywaniu wolnego czasu, – wskazuje, że podczas wakacji należy pamię-tać o niedzielnej Mszy świętej i codziennej modlitwie, – wskazuje, że Pan Jezus cierpiał i umarł na krzyżu,	Uczeń: – wyjaśnia, jak można naśladować Bernadettę (D.7.1), – wymienia cechy królestwa Pana Jezusa. – określa, jakim Królem jest Pan Jezus, – wyjaśnia, dlaczego od św. Mikołaja można uczyć się dobroci. – charakteryzuje postać świętego Mikołaja, – wymienia przykłady budowania dobrych relacji we wspólnocie rodzinnej (E.2.2), – wnioskuję, że dobrymi uczynkami okazuje miłość Panu Jezusowi – Królowi, – wyjaśnia, co znaczy być miłosiernym, – opisuje wigilijne zwyczaje i tradycje, – redaguje świąteczne życzenia – opowiada o chrześcijańskim przeżywaniu wolnego czasu, – wskazuje, że rekolekcje pomagają zbliżyć się do Pana Jezusa, – podaje, gdzie i kiedy Jezus spożył Ostatnią Wiecze-rzę, – identyfikuje Mszę świętą z pamiątką Ostatniej Wie-czerzy, – przytacza treść modlitwy uwielbiającej Jezusa w Najświętszym Sakramencie (D.4.1), – opowiada o drodze krzyżowej Pana Jezusa, – wymienia cechy Jezusa Dobrego Pasterza, – nazywa Maryję Królową Polski, – wyjaśnia, w jaki sposób Pan Jezus troszczy się o nas (A.2.1), – podaje, że Pan Jezus zesłał Ducha Świętego,

OCENA BARDZO DOBRA	OCENA CELUJĄCA
- charakteryzuje relacje panujące we wspólnocie parafialnej (E.4.5), - podaje z pamięci najważniejsze maryjne modlitwy – Pozdrowienie Anielskie (D.5.3), - omawia uczynki miłosierdzia (E.4.6), - Wyjaśnia rolę modlitwy w życiu człowieka (D.2.3).	- uzasadnia konieczność respektowania zasad ustalonych we wspólnocie szkolnej (E.3.3), - charakteryzuje modlitwę Maryi (D.5.1), - podaje warunki skuteczności modlitwy (zgodność z wolą Boga, dobro człowieka, zbawienie), (D.3.3). - podaje najważniejsze cechy modlitwy Jezusa (zjednoczenie z Ojcem, ufna rozmowa, gotowość na wypełnienie woli Bożej), (D.3.2), - dowodzi, że Jezus jest najdoskonalszym wzorem modlitwy (D.3.1).
Uczeń: - podaje, że Bóg wyposażył człowieka w ciało, duszę, rozum, wolną wolę i emocje (E.1.3), - wymienia przykłady budowania dobrych relacji we wspólnocie rodzinnej i domowej (E.2.2), - wyjaśnia że przez miłość do rodziców, rodzeństwa, rówieśników okazuje miłość Bogu (E.2.c).	Uczeń: - wyjaśnia, na czym polega bezwarunkowa miłość Boga do człowieka (E.1.1), - wyjaśnia co to znaczy, że Bóg wyposażył człowieka w ciało, duszę, rozum, wolną wolę i emocje (E.1.3), - uzasadnia wartość każdego człowieka jako dziecka Bożego (E.1.2).
Uczeń: - opowiada o wydarzeniu ukazania się Matki Bożej w Lourdes, - opowiada o życiu św. Stanisława Kostki, - opowiada o życiu św. Bernadetty (E.1.d), - uzasadnia wartość modlitwy różańcowej (D.5.4), - wymienia imiona świętych, którzy stali się wzorami modlitwy (D.7), - wymienia najważniejsze wydarzenia w roku liturgicznym (B.4.1), - wyjaśnia sens adwentowego oczekiwania (B.4.1), - opisuje najważniejsze zwyczaje i tradycje związane z Adwentem, - podaje, że Pan Jezus z miłości do nas przyjął cierpienie i śmierć na krzyżu, - podaje, że znak krzyża jest wyrazem miłości Jezusa do nas, - wyjaśnia istotę uczynków miłosierdzia (E.4.6), - opowiada, że Pan Jezus jest Światłem dla wszystkich ludzi, - wskazuje na konieczność życia zgodnego z usłyszonym Słowem Bożym (F.1.d), - uzasadnia potrzebę przepraszania Boga i ludzi za popełnione zło (F.1.b), - uzasadnia konieczność czynienia dobra (C.2.a), - opisuje najważniejsze zwyczaje i tradycje związane z rokiem liturgicznym – Wielki Piątek, - opisuje najważniejsze zwyczaje i tradycje związane z rokiem liturgicznym – Wielka Sobota,	Uczeń: - uzasadnia potrzebę nieustannego poszukiwania Boga w codziennych wydarzeniach (A.1.1), - wyjaśnia znaczenie uroczystości i świąt (B.13.2), - opisuje najważniejsze zwyczaje i tradycje związane z rokiem liturgicznym (B.13.2), - wyjaśnia znaczenie Wcielenia Syna Bożego (B.5.1), - charakteryzuje sposoby chrześcijańskiego świętowania (B.5.2), - podaje, kiedy obchodzimy uroczystość Ofiarowania Pana Jezusa w świątyni, - wyjaśnia chrześcijański sens krzyża i cierpienia (F.1.11),; (B.2.2), - opowiada o wydarzeniach Ostatniej Wieczerzy, - charakteryzuje sposoby chrześcijańskiego świętowania Wielkiego Czwartku, - wskazuje, że Msza święta jest najdoskonalszą formą modlitwy liturgicznej (D.6.1), - wyjaśnia znaczenie gestów, obrzędów, postaw, pozdrowień i wezwań (B.13..2), - wyjaśnia, na czym polega adoracja krzyża (B.13.2), - wyjaśnia chrześcijański sens krzyża i cierpienia (B.13.2), - charakteryzuje sposoby chrześcijańskiego przeżywania Wielkiego Piątku, - wyjaśnia symbolikę święconki (B.13.2), - charakteryzuje Maryję jako Królową Polski,

OCENA DOPUSZCZAJĄCA	OCENA DOSTATECZNA	OCENA DOBRA
	– objaśnia, kiedy Pan Jezus dźwigał krzyż, – proponuje, jak należy postępować, aby osiągnąć niebo. – podaje, kiedy święcimy pokarmy, – wyjaśnia, co przypomina Pana Boga podczas wakacji.	– wymienia symbole Ducha Świętego.

OCENA BARDZO DOBRA	OCENA CELUJĄCA
- wyjaśnia znaczenie Zmartwychwstania (B.5.1), - wybiera sposoby oddawania czci Maryi Królowej Polski (D.5.4), - opowiada o wniebowstąpieniu Pana Jezusa, - wyjaśnia, od kiedy w nas mieszka Duch Święty, - redaguje krótkie wezwanie modlitwy do Ducha Świętego.	- wyjaśnia znaczenie Uroczystości Wniebowstąpienia Pańskiego, - wymienia przejawy działania Ducha Świętego w Kościele (A.5.2), - wyjaśnia sens procesji Eucharystycznych i uzasadnia potrzebę udziału w nich (B.2.2).